

The energy of the free individual is the most dynamic force in human affairs.

—D. D. Eisenhower.

INDIAN OPINION

Lord thou knowest how busy I must be today; if I forget Thee, do not Thou forget me,

—Sir Jacob Astley.

Founded by Mahatma Gandhi in 1903

Former Editor: Mantal Gandhi—1918-1956

No. 22—Vol. LV.

Friday, 7th June, 1957

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER
Price: FOUR PENCE

INDIA ASKED TO CALL OFF RETALIATION AGAINST S.A.

By P. KODANDA RAO
Of The Servants Of India Society, Bangalore

SPEAKING in the Rajya Sabha on May 16, 1957 Prime Minister Jawaharlal Nehru repeated once again that he did not approve the idea that the Commonwealth Prime Ministers' Conference should discuss the relations between India and South Africa and convert itself into a super-State. He added that the only forum for such discussion was direct negotiations between the two Governments or the United Nations.

It is permissible to advance, with perhaps greater validity, the view that no forum, not even the Commonwealth Prime Ministers' Conference, should be eschewed, and that every avenue should be explored. It may be recalled that at the Imperial War Cabinet in 1917 the question of the status of Indians in the Dominions, including South Africa, was discussed. The same question was again discussed at the Imperial Conference in 1921. The resolution was moved by the late V. S. Srinivasa Sastri, with the active support of the late E. S. Montagu, then Secretary of State for India, that, while each Dominion, including India, should be free to restrict the immigration of the nationals of other Dominions, Indians lawfully resident in the Dominions should not be discriminated against because of their race, but should be given equal rights with the white nationals. The Conference accepted it. The only dissent was from South Africa

in the person of the late Gen. C. Smuts.

Significant

That Conference was significant in another respect. It is the convention of the Conference to pass only resolutions by a unanimous, and not by a majority, vote. Nevertheless, a departure was made in 1921, when the Sastri Resolution was passed by a majority and published. It was open to Smuts to object to the procedure which betrayed his isolation. But he did not. He could not in London advocate an Empire based on race discriminations, whatever be his difficulties in South Africa. Again, the Imperial Conference of 1923 discussed, at the instance of the late Taj Bahadur Sapru, the status of Indians in the Dominions and, in particular, South Africa and Kenya. The Imperial Conference was not then a super-state, even as it is not now. The Dominions were *de facto* sovereign even then, and the Balfour Declaration in 1926 only confirmed form-

ally and legally the *de facto* situation. Indeed, the status of Indians in the Commonwealth is a matter of very special interest to the Conference, even more than to the United Nations. The confidential procedure of the Conference lends itself better to a more fruitful discussion of such disputes than the open procedure of the United Nations. If the discussion of the dispute between India and South Africa in the United Nations in not likely to con-

vert it into a super-state there is no reason to apprehend that the Commonwealth Conference would become one if it discussed the dispute in its forum.

Retaliation

Pandit Nehru was willing to discuss the dispute direct with South Africa or in the United Nations. As long as Britain and the majority of the white Dominions take the legalistic attitude they have taken and the United

(Continued on page 245)

U.K. EDITORIALS ON RACE RELATIONS

BOTH "The Times" and "The Manchester Guardian" commented on race relations in Central and East Africa in the light of the debates in the House of Commons on this subject.

"The Times," under the heading, "Sir Roy Welensky's Task," said, "Race Relations in Central Africa, which are to be debated in the House of Commons give plenty of cause for anxiety. So they do in most multi-racial societies.

African Side

"On the African side, the ingredients are not promising. In spite of some welcome statements to the contrary by individual African leaders, the aim of the few politically-minded Africans

in the Federation is African government on the Ghana model.

"The Europeans are divided in will. A large number are reactionary and would welcome the introduction of the South African racial policy. Another large section believes in a progressive racial policy.

Government's Position

"Where does the Federal Government stand? Sir Roy Welensky, the Prime Minister, put it in a nutshell the

(Continued on page 246)

INDIAN OPINION

FRIDAY, 7TH JUNE, 1957

Mr. Nehru Can Afford To Think Again

ELSEWHERE in this issue we publish a contribution from a correspondent, Mr. Rao, who writes from Bangalore, India, to plead for a reconsideration of India's policy of retaliation towards South Africa.

We should like to commend this article to the serious attention of our readers for two good reasons. On the one hand it proposes a way of a situation which, at the United Nations, at least, has reached deadlock. Secondly, the South African government, itself, would not be wholly averse to such a development.

As for reason number one the debates at the United Nations have shown that as long as America and Britain hesitate to offend Strijdom on this issue the United Nations will not be in the position to do anything effective against apartheid. American hesitancy, in this regard, is quite clearly a sign to Strijdom that he should oppress the man of colour to his heart's desire as long as the Americans can have the privilege to invest their money in this country. America is a White man's country; at least the government is a White government while the African and the Indian oppressed in South Africa are not White. For these reasons America, as the noisiest champion of "liberty," is not likely to allow the United Nations to exert decisive pressure on her White apartheid friends. This creates a situation where the coloured races must change their tactics in handling the South African racial situation.

New Directions

By creating a state of near-deadlock in the United Nations and spending much energy on that the non-White nations merely throw all their eggs in a basket which America can kick about at will. Without in any way abandoning the United Nations, the non-White powers can go on the offensive in directions where America's attitude will not be the decisive factor.

One of these directions is, quite clearly, the resumption of diplomatic relations with South Africa, on the part of India.

This involves questions of prestige and face and might even look very much like a somersault on India's part. But the issues at stake are so vital that a country which has produced Gandhi can afford to concentrate on the intrinsic and ignore the obvious, where they conflict. We certainly think the issues are important enough to impress on Mr. Nehru, the Indian Prime Minister, the need for a second thought on the policy of retaliation.

Firstly, such reconsideration will restore to India the initiative to influence the course of events in her case against South Africa. Since retaliation was adopted she has lost this initiative so badly that one of the results is the near-deadlock in the United Nations and the danger that South Africa's race question might, with America intervening, be shunted off from the international platform.

World Opinion

If that happened world opinion, which was beginning to rally promisingly against apartheid, would be confused and the peaceful pressures it could exert would be weakened.

Secondly, India would stand to gain a lot by renewing contacts in a situation which changes from day to day and which might be decisive for humanity, since South Africa stands half-way between the East and the West. Her position would be reinforced by first-hand knowledge, where she attacked apartheid.

Thirdly, there is the possibility that through the diplomatic channels thus established, India could even encourage the leaders of the government or the Nationalist Party to visit the Indian Republic and see for themselves what non-White peoples do for themselves when given the power denied them in South Africa. We do not for a moment suggest that this would bring about a change of heart on the part of those who seek to oppress their fellowmen. We are certain only of one thing: it would bring them face to face with the wrongs they do the man of colour. What they would do after that we cannot predict.

At the same time Dutch Reformed Church pre-dikants have gone to America. On their return some have been enabled to see the truth in new light. In the final reckoning those who believe in the non-violent solution of human problems must be ready to meet the challenges inherent in their belief. One of these is willingness to avoid shortcuts which defeat the goal of non-violence. The other is readiness to do the unspectacular for purposes of building up cumulative pressures. Politicians as a rule do not like all this. But where human values are violated with the grossest impunity statesmen and not politicians are men for the occasion. We address our appeal for a reconsideration to Mr. Nehru as a statesman.

No Pandering

The resumption of diplomatic relations will not be a pandering to Strijdom. India will always be, as she has always been, free to attack in any way she likes. What it will be, and about which we are happy, is that it will be a firm demonstration of the efficacy of Nehru's own doctrine of panch shila. If the philosophy of co-existence can offer its next-shore neighbour nothing but absolute non-co-operation and its logical corollary, war, then it has no right to be taken very seriously by anybody anywhere. But we believe it has hope for humanity. Who could be better-placed than its author, Mr. Nehru, to show the world precisely what nations which believe in panch shila do when confronted with an admittedly difficult position?

Above all, such a course would be in accord with Mahatma Gandhi's own teachings. The evil deed must be hated by all means, but not the man, he says. This means that as long as life lasts in the perpetrator of the wicked deed there is always the opportunity that he could be made to see the truth in different light. This faith in humanity transcends considerations of immediate gain or prestige and seeks to draw out the very best in men. No country is better-placed than India to set an example to the world of how to act in conformity with the teachings of some of its finest minds and no group of men more qualified at the moment to show what Gandhism really means than the present leaders of the Indian government.

India Asked To Call Off Retaliation Against S.A.

(Continued from front page)

States of America is not inclined to resist racialism in South Africa with a fraction of the sincerity and zeal with which it resists Communism, even with force, the chances of the direct negotiations or U.N. discussions yielding fruitful results are slim. Nevertheless, it is desirable that India should call off her policy of retaliation against South Africa and exchange High Commissioners in an event, and more so if direct negotiations are seriously contemplated.

It will be recalled that the late Pandit Bhawani Dayal of South Africa was among those who pressed for retaliation and hoped that it would bring South to its knees. It did not take him long to change his mind and plead that it should be withdrawn as it hurt Indians in South Africa more than the whites in that country! As recently as February 8, 1957, the "Indian Opinion," published in Natal, South Africa, pleaded that retaliation was unworthy of India. It said:

"We view the restrictions on innocent South Africa passing through India as a piece of small-mindedness that a country which produced Mohandas Gandhi can explain only on the ground of human frailty. There is no doubt that the withdrawal of Commonwealth privileges from South Africans is in retaliation for what the Union does to Indian nationals here. But virtue is not one of South Africa's strong points, and to emulate her in this regard is deplorable.

"There is a second objection to India's retaliatory measures. They are so ineffective...

"The third objection—and this is a very serious one—is that the measures are an unfriendly act of

a type seen between two powers preparing for war. We do not think India wants to see herself involved in a shooting war with South Africa one day. For this reason, we find particularly distressing to see her take a course which will logically leave war as the only means of forcing South Africa to fulfil her obligations in terms of well-known international agreements.

"Finally, the humiliation of individuals, some of whom might be opposed to race oppression, is a form of pettiness which our Finance Minister, Mr. Eric Louw, has—to South Africa's lasting shame—perfected into a fine art. For our part, we are convinced Nehru will not lose anything if he does not seek to out-Louw Louw in a field where the latter is a past matter.

Prohibited Immigrant

It is pertinent to recall that the late Rev. Satchell, a South African white, came to India to join the Christa Seva Sangh, Poona. By the time the Bishop of Bombay reached the ship, in the Bombay harbour to welcome his guest, Satchell was taken into custody by the Bombay police as a "prohibited immigrant." The Bishop traced him to the Police Station and rescued him. Satchell declined to take it ill for, he said, it was nothing as compared to the treatment of Indians in South Africa. Under considerable friendly pressure, Satchell produced a document issued to him by the South African Indian Congress to the effect that he had identified himself with the Indians' *satyagraha* in South Africa and was jailed for it by the South African Government! It is hoped that Satchell's was an

isolated instance.

In so far as India's retaliation was prompted in the interest of Indians in South Africa, the case against it, as presented by "Indian Opinion," cannot be bettered. Nor can it be over-looked. In so far as it was prompted by the self-respect of India herself, India has not severed diplomatic relations with Pakistan with which she has conflicts on the brink of war, as it were. In so far as it was prompted by opposition to the more comprehensive apartheid policies of South Africa, India can move and is moving the United Nations for appropriate action.

High Commissioner

There is no need for India to withdraw her High Commissioner in South Africa. Indeed, it can do no harm, but only some good if India and South Africa exchanged High Commissioners. In so far as India can and will

use only diplomatic methods, the High Commissioners will be the best channel for quiet and sustained pressure and protest. It may do much good to South Africa to have a High Commissioner in India to report on events and sentiments in India. The more the number of South African whites who get to know India and its leaders personally, the better for both countries. India, under Nehru, is big enough today not to feel embarrassed to call off retaliation and offer to exchange High Commissioners. It will be a noble gesture, which will enhance the prestige of India, and perhaps put South Africa in the wrong, if she does not respond. The forthcoming Commonwealth Prime Ministers' Conference, where the subject of India and South Africa is sure to be discussed at least informally, seems to offer a good opportunity for reviewing India's policy of retaliation and recall.

GANDHI—The Story of His Life

CHAPTER XIII

WHEN the Boer War broke out between the British and the Boers (or Dutch people settled in South Africa), Gandhiji's sympathy was on the side of the Boers. But he was a subject of the British Empire and he felt it was his duty to serve the side to which he belonged. He did not want to fight and shed the blood

By

Mrs. Gertrude Murray-Correa

of other, but he was not afraid of risking his life. So he collected together as many Indian friends as he could and made them take a course in ambulance work. He also took his course. As soon as they had got their certificates, Gandhiji offered their services to the British Government.

They were about 1,100 men in all, and they did very brave work, even rescuing the wounded within the firing line. They were much praised for this and the newspapers even published verses about them and their bravery. Up till that time the British had had the idea that Indians were not brave at all. Now they had changed their minds.

Whilst doing this ambulance work, Gandhiji and his friends came much together with English soldiers. They did not find these soldiers proud at all, but very friendly and grateful for the good which the Indians were doing for their wounded. They behaved to the Indians like brothers.

Among the Indians forming the Ambulance Corps, too, there were no feelings of pride about caste, or quarrels on account of religion. Hindus, Muslims and Christians—all were as friendly as could be. The danger in which they now lived, with guns booming about them, made them all understand that there is but one God and He is the Father of all. From this we see that even a cruel war can be a blessing if it makes men understand this great truth.

One of the greatest services that Gandhiji did for Indians was the way in which he made them see their faults. As soon as the war was over, he returned to this task with new zeal. He continually told Indians that if they wanted to enjoy all their rights as citizens, they must make themselves worthy of those rights. If, for example, they wanted to live in the nice quarters reserved for Europeans, they must show, by always being tidy and clean, that they were able to keep those quarters in good condition. There is no doubt that a large number of Indians had become careless and slovenly in their habits, and Gandhiji would not allow this any longer. He wanted his people to be as clean and orderly as any other people in the world. He never accepted any excuse for laziness, and since they all loved him for his goodness to them, even the very laziest people tried to improve to please him.

Copyright: Reproduced by courtesy of Longmans Ltd.

(To be continued)

An Urgent Appeal To Friends Of Africa

PEOPLE from both sides of the colour line often write to ask what they can do to help the African in his fight to assert his dignity as a human being or to overcome the difficulties on his way to a better life. It is always a privilege for me to indicate to them what they could do. Most of the requests are made privately and I write privately.

Today, however, I find myself in a different position; where I have to make a public appeal for help for two deserving causes in quite different fields of human life. I must say that I should like to address this appeal in particular to the Indian friends of the African. White readers of this column are certainly being asked to help, but I should like to feel that the Indian friends of Africa rallied to our help.

The first part of the appeal is meant to benefit a nursing home and clinic run by Mr. and Mrs. Hamilton Makhanya of Imbumbulu African Reserve, about 30 miles from Durban, along the South Coast.

This little place was started over twenty-five years ago by a man and his wife who have a genuine and tested love for their fellowmen. The husband was a school supervisor, then, and the wife an ex-school-teacher. The nearest doctor at that time was about thirty miles away. Death wrought havoc on mothers and babies alike—very largely as a result of ignorance. Mr. Makhanya and his wife, Constance, decided that they should do something about it.

Constance went to McCord's Hospital to train as a midwife. They were still getting children, then. On completion her husband took what whatever he had put aside by way of savings and invested it in a small wood and iron building, cheap beds and equipment for a nursing home. Then, the Makhanyas opened their doors to all suffering womanhood.

Thousands of mothers and babies have been saved from almost certain death as a result of the sacrifices of this couple. But the most remarkable thing about this work is that Mr. Makhanya financed it out of his own pocket. He was younger then and worked in the gardens during the weekends to raise vegetables and other food for the patients while his wife helped them along.

In time the government gave them a small grant to cover wages for an extra Nurse and additional hands. Another covered part of the costs of building extensions. Through the generosity of a friend lights were installed and the little clinic functioned more efficiently and saved more mothers and babies.

When the present government took over it withdrew the small grants one by one until today the clinic is in a very critical financial position. The fees charged are nominal compared with the services rendered and the costs which the Makhanyas have to face from month to month. In any case the fees cannot be raised because the community is too poor even to afford the nominal charges, in most cases.

But what makes matters so urgently complicated is that last year Mr. Makhanya retired from his job on pension and that cut off the subsidy to the clinic which he had been making for well over thirty years of his life. In material terms Mr. Makhanya is a poor man because he invested all he earned in saving the lives of his fellowmen. The least that can be done is to ensure that the work he does for his less fortunate fellowmen is not abandoned for lack of help.

As Fate would have it, his wife's health has now broken down very badly—as a result of strain, overwork and anxiety. I do not think she has had a holiday in thirty years.

People who wish to help should write to the Nursing Home, c/o "Ebuantwini," Imbumbulu P.O., via Durban, and NOT to me, please.

The other case is that of a hostel run by the YWCA for African girls at Cato Manor. This institution has been in existence for a number of years now. It is not a municipal hostel and the way it is run is quite different. It caters for the educated woman, for whom there is no suitable accommodation in the whole of Durban. Meals are provided at rates the African can afford. When I was shown round the place I thought the diet good for the fees charged.

This hostel is rendering an extremely valuable service to a section of the African population for whom nobody cares, really. The school teacher, the

medical Nurse who lives out of hospital, the African doctor who does not have her own home, the university student with no friends or relatives in Durban are all welcome at the YWCA home.

The home does not only provide board and lodging, it does all it can to make the lives of the girls as comfortable as possible. Its affairs are administered by a small committee of interested women who, I feel, need every help and encouragement.

One of the things they need very badly is a radiogram to entertain the girls in the evenings or during week-ends. The others are furniture and furnishings new curtains.

But the really serious side to this fine piece of work is that every month the committee has to face a deficit of between £30 and £40. It has only limited funds and the fees charged are already stiff for the poorly-paid Africans. If help cannot be forthcoming, the hostel will close down as soon as the funds dry up.

U.K. Editorials On Race Relations

(Continued from front page)

"Guardian's" View

The "Manchester Guardian," said: "Mr. Lennox-Boyd said during his visit to Central Africa a few months ago that the Government should for all time be 'in the hands of civilised and responsible people, whose homes are there.'

"He was speaking of the Federation in particular, but it is a good course to sail on for multi-racial countries generally, with two provisos. First, 'civilised and responsible does not mean 'White.'

"The second proviso is that, while a distinction between the 'civilised' and others is observed, it is right that the voice of the 'non-civilised' should also be heard. It should not predominate, but it should be heard in the country's counsels.

"If these general principles can be accepted, each territory can pursue them by such divergent paths as suit its own circumstances."

other day: 'Wherever possible, the Federal Government has opened up channels of advancement to all qualified people. But it has not lowered the standards ordinarily required of a civilised community, nor will it do so while I am Prime Minister. Partnership does not mean the lowering of standards. - It means man can have what he can earn.'

"This is a reasonable line, but it is an extremely difficult line to hold in Central Africa

"In the political field the most important step is still to come. This is the Federal Franchise Bill, due to be introduced in September or October. Members today will have of necessity, therefore, to speak without knowledge of this decisive criterion. They can take comfort, however, from the fact that Sir Roy Welensky was extremely moderate in the demands he presented when in London in April. His task is no less than 'to expand the bounds of the possible.'"

Public Opinion And Political Policies

THERE has unquestionably been some slight recession in the pace of Nationalist apartheid legislation. It is now believed that the Bill to impose poll tax on African women and increase male taxes, as well as the Nursing Apartheid Bill may be held over till next year. Almost certainly the University Apartheid Bill will only go as far as the second reading before being sent before a Select Committee. There it will stay for a year or more while substantial changes, at least of form, are made to Dr. Verwoerd's present much criticised proposals.

What has caused this recession, this deceleration in the march forward of the *volkswil* to its declared destination? No doubt the uproar over the Church Clause and the very tepid support given to it by the D.R.C. played an important part in convincing the Nationalist leadership that it was making too many enemies too quickly. Opposition to the secular clauses of the Native Laws

By

C. W. M. GELL

Amendment Bill has been hardly less strong and has drawn in all sorts of people and bodies who are not normally politically articulate. They are horrified at the further grievous restrictions and penalties being imposed on urban Africans. And they are openly saying so.

At least as important has been the demonstration, through the bus boycotts, various mass demonstrations and a threatened economic boycott, that Africans are able to organise themselves on a mass scale with discipline and prolonged determination. This renewed assertion of the ability of our most numerous and least privileged race group to pursue what the rest of the world recognises as legitimate aspirations in a peaceful but persistent manner has made a noticeable impact on our public opinion inside and outside South Africa, as the stock markets prove.

Unrealistic

It would be unrealistic to imagine that the Nationalists have done more than temporarily recoil for tactical reasons. But they have been compelled to reappraise the situation. This was clearly stated the other day by 'Die Burger' when it pointed out that 'if separate university institutions are received by non-whites in a hostile spirit, we shall not achieve our positive ends.'

Public opinion, even non-White public opinion, is a factor which the Nationalists are being

forced to take into account. But, once that is admitted, in however limited a degree, all sorts of other questions arise.

How far can one proceed against public opinion? Or against the opinion of those on whom a policy is to be imposed? If one cannot win their consent, what then? Are they wrong or am I? Or is the truth somewhere in between? Should we perhaps experiment step by step instead of legislating at one fell swoop for the centuries ahead? Is it possible that some of our policies are misconceived, unreasonable, inexpedient or ill-adapted to achieve the aims desired?

Unconsciously Significant

How far the Nationalists yet are from any such necessary self-examination appears from their repeated assurance of divine guidance or scriptural sanction, and their glorification in "strong" government. And it has recently been revealed in a most unconsciously significant way.

The State Information Office, which is virtually a National Party propaganda machine paid for by all taxpayers, has just issued its annual report. It comments on the stream of overseas observers who "descended on our shores to hold us up to scrutiny under a magnifying glass."

It admits that most of these "explorers" were not of the "meddlesome holier-than-thou variety." But it regrets that few "showed much desire to view the scene dispassionately or in full perspective" (i.e. from the Nationalist point of view.)

But it comforts itself (and National-minded South Africans) by reflecting that, after all, hostile critics are merely "the exponents of Communism or a form of so-called liberalism" (such as practised in Britain and America as well as India, Scandinavia etc.?)

South Africa, says the S.I.O. could win their friendship "only at the cost of a complete and chaotic upheaval implying no,

only the end of the White man's existence but the certain relapse of the Black man into barbarity."

Remarkable Statement

Therefore the S.I.O. sees no need of "an apologetic approach" (i.e. pay no heed to criticism) and intends "to present a continuously positive picture of South Africa." Coming from the body responsible for reporting the mass bus boycotts as the work of "red termites" and "terror thugs," which emphasised "the masterly and brilliant organisation" of S.A. Communists and their "control" of the A.N.C. etc., this is a remarkable statement. Or is it a promise of a more responsible policy for the future?

For surely our rulers have to admit the possibility that "our traditional way of life" may have imperfections. That we may have something to learn from experience elsewhere. That not all our critics, either at home or abroad, are ill-informed "neo-humanists," "sickly sentimentalists of Communists." That "so-called liberalism" is the basic political creed of European or Western civilisation. That "National-minded" South Africa is not the only one in step. That some experienced and responsible people even believe its "direction" will inevitably bring upon us the very destruction of Christian civilisation it is professedly most concerned to preserve.

India's Sympathy Towards Subject Peoples

(The following is the substance of an interview published by the Kampala paper "Obugagga Bwa Uganda," with Mr. Semwogerere, who has just returned after obtaining his B.Sc. (Engineering) degree from India. He studied there for five years on Indian Government scholarship.)

INDIA is one of the countries which feel most deeply for those nations and peoples who are still under domination. Indians have the strongest compassion for them; more especially because they are fully aware of the evils of being under subjection.

This is the reason why all India rejoiced when Ghana threw off the yoke of foreign domination and attained her independence.

If you happen to talk to India's Prime Minister, Mr. Jawaharlal Nehru, you very soon become conscious that you are conversing with a man who is full of sympathy and tenderness; a man who has captivated the hearts of the people of the Indian sub-continent, from the highest dignitary right down to the simplest villagers.

He looks down on no one; neither does he harbour any bias towards anybody. The social structure of India is indeed very complex and diversified. The same applies to the religious tenets of the people, but the indefatigable Mr. Nehru easily mingles with them all, regardless of their status or religion, without the slightest embarrassment, in spite of the fact that, socially, he in his own right comes of a high caste.

The local people in various parts of the country while talking to the visitor, advise us to be patient to the end. There is no doubt; at all, they say, as to the

outcome of that patience. They sympathise with us very much, because they know perfectly well through experience, what a bad thing it is to be a subject people.

The exhort us to send as many students as possible abroad right now, so that on their return there will be many qualified men in the essential professions, who will be invaluable in the future when we will have to conduct our own affairs.

They advise us that African students should learn everything and should not confine their attention to law and medicine only. It is not only lawyers we need and besides I saw a large number of lawyers in India who are employed as mere clerks, so crowded in this profession.

In the past, India had sent many of her young men and women abroad on intellectual pursuits. But because India was not independent, on their return they had no opportunity of taking up positions of responsibility. As a consequence, the valuable experience gained in foreign lands was of no advantage either to themselves or to anyone else. When the country attained independence, these talented young men and women were immediately given responsible posts, in which they have proved themselves capable and an asset to their country.

The New India Assurance

Company Limited

[Of Bombay India]

ESTABLISHED 1919

REPRESENTED BY

RUSTOMJEE JALBHAY RUSTOMJEE

OF

JALBHAY RUSTOMJEE & SON,

140, Queen Street, DURBAN.

India's largest Insurance Company At Your Service

P.O. Box 1610.

Residence: 111 Eleventh Avenue,
DURBAN.

Phones:

Office: 25845
Residence: 36413.

SEE INDIA

Read About India's Future Progress

Indians To-day Lead The World To The
Greatest Climax

You Will Be Surprised To Learn From These Pictures

	s.	d.
"Illustrated Weekly of India"—Asia's Finest Picture Magazine now on for sale.....Latest Issue	10	6
March of India—Indian Information	4	9
Caravan—A Profroma of India	2	1
Aryan Upasana—Prayer Book in English	1	7

HINDI MAGAZINES

AJKAL	1	
MOHAMOR KHANI	1	0
DHARAM YOGA	1	6
BHAL BHARITI	1	0
MANMOHAN	1	0

Books of all sorts, Indian, Ancient, Historical,
are sold by us.

D. ROOPANAND BROS.

(Established 1932)

Music Saloon and Booksellers.
85 Victoria Street, Durban.

Phone 20707. — P. O. Box 2524.

New Books

Political Status of Non-Europeans in Southern Africa —Muriel Horrell	1	6
The Durban Riots and After —Maurice Webb & Kenneth Kerkwood	1	0
Hints to Authors and Journalists—U. B. Ley	2	6
The Early History of Indians in Natal —Right Rev. O. J. Ferguson-Davie	1	6
The Western Areas Mass Removal	2	6
Prejudice in Western Perspective —Prof. G. W. Allport	2	6
Colour and Christian Community—E. Ross	2	6
Behind the Racial Tensions in S.A.—O. Whyte	2	6
The Cost of Living for Africans—O. Gibson	3	6
Life in the Ciskei—Hobart Houghton	4	0
Racial Laws versus Economic and Soul Forces —E. Hellmann	2	6
The Tomlinson Report—D. H. Houghton	4	6
How to Run a Society —H. J. E. Dumbrell and K. E. L. Hooper	2	0
White Civilisation—E. E. Harris	3	0
Race or Civilisation—A. Keppel Jones	3	0
Christian Principles and Race Problems—J. H. Hofmeyr	2	6
Education and Race Relations in S.A.—Davi	2	6
In Defence of a Shared Society—E. Hellmann	2	6
We Come of Age—Senator Dr. E. H. Brookes	2	6
In Quest of S.A.—Maurice Webb	1	0

Obtainable From:

INDIAN OPINION,
P. Bag, Durban.

Serious History Of The Kashmir Problem

WHY does India object to the free plebiscite in Kashmir when Pakistan herself demands it? Pandit Nehru has already replied to this question. It is the duty of each and every supporter of democracy to support the verdict of the Kashmiris if he does not wish to witness the bitter experience of the days of India's partition repeated. The United Nations Security Council had been asleep for nine long years. Why has it suddenly awakened at this

By

SANTBAL in "Vishva
Vatsalya"

hour? Why was the Five Power resolution introduced, before the leader of the Indian delegation completed his preliminary speech? What is the reply to the authentic information that the relevant resolution was drafted in advance? What is the chief cause of Mr. Menon's historic speech falling on deaf ears? The reply to all these questions is simply this: "The two power groups of the world do not like India's Policy of India's non-allignment." The Russian delegate evidently defended India, but absented himself at the voting time. This substantiates the above assertion.

The whole history of Kashmir is serious. I relate the background hereunder in my own way:—

- (1) When Britain quitted India after partitioning it, the conditions in effect were these: India (Bharat) and Pakistan should be partitioned on the basis of majority or minority. Where the Muslims were in a clear majority, there existed no need for a plebiscite. Where the Muslim League wielded little influence or the territory was not geographically adjacent, the people would decide majority or minority through a plebiscite. They would join either country.
- (2) The Princes were free to join one or the other nation with the approval of their subjects, but not with another state.

It was Pakistan's intention to incorporate as many territories as possible within its fold. There has remained until today the wire-pulling of the Anglo-American group behind Pakistan. Fortunately, through the chief efforts of Sardar Patel, the Princes immediately understood the position. Those who did not understand it had to do so through the pressure of the

people or quit India. The Nizam, although involved in a conflict, saved himself as a final resort, and the Nawab of Junagadh in a fix escaped to Pakistan.

Kashmir, strategically, is such a territory that if it became a base of Anglo-American military force, India would be compelled reluctantly to remain under their submission. Whatever might be the intention, but there appeared no sincerity behind it. When Pakistan saw that there was a possibility of Kashmir's accession to India with the consent of both the people and the Princes, it commenced to spread communalistic poison, and raided Kashmir. At this stage the King and the representative of the people jointly asked for India's aid. The Indian troops and the people of Kashmir halted the march of Pakistani raiders among whom were seen certain foreign troops. During this interval a puppet government a certain part of Kashmir called "Free Kashmir" (Azad Kashmir) was organised at the instigation of Pakistan. India, a believer in democracy, did not move into it. She felt that if a neutral body decided whether it was a puppet or the people's government, the world would also know of it.

India has, from the beginning, attached great importance to the United Nations. Whatever might be its stature through prejudice, it would some day be able to deliver the goods with the incorporation of democratic countries was the internal hope of India. India's belief in this eventuality is gathering. Despite the fact that there are nations in the Security Council endangering world peace, those vested interests would not retain their hold much longer. Of course the exertion of concerted and organised world opinion would be necessary to achieve it. This angle of thinking took the Kashmir dispute to the United Nations. But an unexpected question arose as to whether a plebiscite should not be taken of the whole of Kashmir? India was cognisant of the strength of the masses. She did not mind the plebiscite, but this much was to be taken into consideration:

Was Pakistan an aggressor or not? If she were, the fact should be clearly stated. Only that country could be the arbitrator who had not aligned itself on the Kashmir question with the world's two power groups. Pakistan should first of all withdraw all its forces with a view

to creating the right atmosphere for free plebiscite. We were also prepared to withdraw our troops on the arrival of effective UNO forces for the protection of the border. Behind all these conditions lay the fresh bitter experience of India. Before its eyes were present the irregularities in the elections in the North-West Frontier, the activities in the beginning to convert the Harijans (untouchables) by force and the tragic tale of the hundreds of thousands of refugees after the inauguration of the two nations. Under these circumstances nobody would justifiably object to the conditions proposed by India.

The days, months and years passed by, UNO's Security Council was fast asleep. Meanwhile Pakistan indulged in sinister tactics. For a time it instigated the Muslims of India and talked of war against India. It also entered into formal negotiations for a settlement. At another time it joined the Baghdad Pact and made an effort to influence the Islamic nations to make common cause with it, and created a situation intriguing even persons of the calibre of Shaikh Abdulla.

But the people and leaders of Kashmir came to realise the danger in time, and arrested Shaikh Abdulla and his associates. The Muslims of India refused to be misled. Even the King of Arabia studied the situation on the spot and paid tribute to the non-communal policy of India. India's march to expand the area of peace progressed merrily. Vicious propaganda became fruitless. The people of Kashmir had been making steady progress in the direction of economic uplift. Its constitution was drafted. At first it remained independent of India to a certain extent. Finally it made provision for the incorporation of Pakistan-occupied Kashmir territory and joined completely with India.

After all these events took place, the sleeping Security Council awoke. Pakistan felt everything was on the point of being lost, and came forward to talk philosophically about the plebiscite. To which Pandit Nehru has recently replied in pretty outspoken terms: A believer in democracy can only talk of a plebiscite. One who has not established democracy in his own country has no right to demand it. Therefore it was necessary to introduce non-communal democracy in Pakistan first before indulging in the talk of democracy abroad. Now we see how the Security Council talks! What objection could

there be in a plebiscite? Pakistan has come into Kashmir as aggressor and India has gone there as a protector at the call of both the princes and the people. Would you put both in the same category? Would you consider the invader and the protector alike? On what judgment?

After studying this long and serious history of Kashmir nobody would question for a moment the fact that India has waited all these years in the interests of democracy and welfare of the people and has been still on the same track. Even today she is prepared to fulfil all the pledges given in the past. India does not covet any territory. It has taken a pledge not to commit any aggression. The only point is that there could be no compromise on the fundamental principle of democracy to the detriment of a free people in Kashmir who have tasted the joy of independence. Everyone should remember this basic fact

Japan Wants Atomic Energy For Peaceful Uses

JAPANESE industrialists and businessmen attending an international atomic forum in Tokyo recently, urged assistance from the U.S. in harnessing the atom for peaceful purposes.

Pointing to the critical need of electric power in Japan where consumption is increasing, Japanese leaders stated the only solution is to rely on atomic-generated power plants.

Kiyoharu Utiumi, President of the Japan Power Development Company, stressed, however, the importance of reactor systems since Japan has small land area with a dense concentration of population where earthquakes, typhoons and tidal waves are prevalent.

The request for aid was made during the morning session of the conference which is co-sponsored by the Atomic Industrial Forums of Japan and the United States. The prime purpose of this non-governmental conference, which ended its Tokyo session recently and moved to Osaka and other cities is to promote international co-operation and exchange of information on research and experience in atomic energy development between the two countries.

BOOKS FOR SALE

Ramanama—M. K. Gandhi;	2	0
An Atheist With Gandhi—Gora G. Rao	2	0
A Gandhi Anthology (Book 1)—V. G. Desai	1	3
Gandhian Ethics—Benoy Gopal Ray	2	6
Basic Education—M. K. Gandhi	2	6
Bapu's Letters to Mira (1924-48)	7	6
For Pacifists—M. K. Gandhi	2	6
The Educational Philosophy of Mahatma Gandhi —M. S. Patel	8	6
To Women—Amrit Kaur	1	0
Drink, Drugs and Gambling —M. K. Gandhi	5	6
To the Students—M. K. Gandhi	8	6
The Gospel of Selfless Action or The Gita According to Gandhiji (Translation of the Original in Gujarati with an additional introduction and commentary) —Mahadev Desai	8	6
Gandhi And Marx —By K. G. Mashruwala	2	3
Satyagraha In S.A. —By M. K. Gandhi	15	0
Which Way Lies Hope —By R. B. Gregg	2	6

Obtainable from:

**Indian Opinion,
P. Bag, Durban, Natal.**

FOR ...

**RUBBER STAMPS
AND**

PRINTING

CONTACT ...

**STANDARD
PRINTING PRESS**

**GENERAL PRINTERS
AND
RUBBER STAMP MAKERS**

73 BEATRICE STREET, — DURBAN.

PHONE 61006.
P.O. BOX 2782.

TELEGRAPHIC ADDRESS
"QUICKPRINT"

ESTABLISHED 1927.

Three Outstanding Books

Beautifully Printed With Coloured
Varnished Jackets And Library Binding

Order for yourself as well as to present them
to your DEAR ONES

St. Mira: The Story of Mirabai whose name is a household word in Indian homes, and whose Songs are sung in a million homes every day. In words at once vivid and soul-stirring, the author portrays the inner spiritual experiences of Mira, the purity of her character and her undimmed courage and heroism. 10/- per copy.

The Face Of The Buddha: Through the pages of this book peeps the radiant face of the Buddha who was essentially, a lover of peace...As the story unfolds, we see the Buddha taking to the waiting multitudes his great message of deliverance from sorrow. 7/6 per copy.

In The footsteps Of The Buddha:

The thrilling story of Shanti Deva the greatest poet of Mahayana Buddhism. A King's son, he renounced the throne to walk into the footsteps of his master, —Gautama the Buddha. 5/6 per copy.

(All the three books will be given at a special
price of 20s. only)

Order any or all the books from:

H. P. VASWANI,
91 BHULABHAI DESAI ROAD,
BOMBAY, INDIA.

TRADE INQUIRIES INVITED

Cable & Tel. Add.: "HARGVAN".

Phone 29368.

P. HARGOVAN & CO.
(PTY.) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS
AND IMPORTERS.

P. O. BOX 1250.

155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

MAHATMA GANDHI—THE LAST PHASE

Vol. I

(Introduction by Dr. Rajendra Prasad)

The book deals with the last phase of Mahatma Gandhi's most tumultuous career. It very beautifully narrates and interprets his most eventful life-story from the year 1944 up to the completion of his Bihar Mission. The author, the authoritative chronicler and interpreter of Gandhiji's life and philosophy depicts with great delicacy, minuteness and accuracy how Gandhiji's ideals of Love and truth, Fearlessness and Fellow-feeling, were put to their severest tests and how, he waded through amidst the forces of darkness and despair all around and brought life and cheer to the Nation and perceived higher and higher truths himself.

With 44 pages of photographs. Price 32/-

Obtainable from:

'Indian Opinion', P. Bag, Durban, Natal.

India Letter

Escape From S.A.

(From Our Own Correspondent)

Pandit Kunzru's Call To Equip Defence Forces With Nuclear Weapons

ONE of the "elder" parliamentarians, Pandit Hirday Nath Kunzru, has made a case for arming the Indian Defence Forces with nuclear and thermo-nuclear weapons. It would be unfair to the brave soldiers of the country, he argued, to send them to the field with equipment inferior to that of the neighbouring armies. He did not grudge a pie on defence expenditure. In fact, it might be necessary to vote larger sums of money every year for the country's security, he said.

Pandit Kunzru, who came to South Africa as the head of the Indian Delegation in 1949, made a special appeal for better accommodation on behalf of married soldiers and sought facilities for the education of officers' children. He also suggested that submarine and adequate surface protection should be provided for the new aircraft carrier acquired by India.

Suspension Of Nuclear Tests Urged By Lok Sabha

The Lok Sabha unanimously adopted a resolution expressing its grave concern over the continuing chain of nuclear tests explosions and appealing for an immediate suspension of further tests. The 150-minute debate was rather desultory. Mr. Krishna Menon, the Union Minister for Defence, initiated the discussion with a lengthy statement which went into some detail regarding radiation and genetic hazards and various scientific opinions on the subject.

He called special attention to the very serious danger of atmospheric contamination through doses of strontium 90 discharged by each thermo-nuclear explosion. This could well result in harmful mutation of genes and diseases such as bone cancer.

India's Protest To The United States

The Lok Sabha was told that India had protested to the United States against a recent statement of Mr. John Foster Dulles before a congressional committee implying that India had "annexed" Kashmir, but no reply had been received so far from the American Government.

Mrs. Lakshmi Menon, Deputy Minister for External Affairs,

said, in reply to a written question: "The Government of India is grieved and distressed by this statement which is not in conformity with the facts and coming as it does from the Secretary of the United States with whom we have close and friendly relations."

Indians In Ceylon

In a reply to a short notice by Shri N. Menon and Shri Palaniandi whether he had any discussions with the Prime Minister of Ceylon regarding the citizenship of Indians in Ceylon, and if so, whether any fresh assurance had been given to him regarding the settlement of the citizenship question by the Prime Minister of Ceylon, the Prime Minister, Shri Jawaharlal Nehru, stated in the Lok Sabha: "In the course of talks with the Prime Minister of Ceylon, reference was made to this problem. No detailed consideration of it took place at that time and no fresh assurances were either asked for or given. It was, however, agreed that both in regard to this problem and others, further discussion should take place at a later stage and both the Prime Minister of Ceylon and I expressed our confidence that outstanding problems between India and Ceylon can and should be solved satisfactorily."

Visit To Holland

Mr. Nehru will visit Holland as a guest of the Dutch Government from July 8 to 9, it was officially announced in The Hague.

DRY CHILLIES

33 lbs Bag for 37/6 Cash
5 Bags Lot Less 2½ per cent.
10 Bags Lot Less 5 per cent.

From
MAARMANS (Pty) Ltd.
(Director: A. K. Hassam)
Box 26. Phone 128.
BRITS. Transvaal.

TAILOR SHOP TO LET

A Tailor Shop with residence (two rooms and a kitchen). In main business centre.

Apply: **HAJEE'S SILK STORE,**
P. O. Box 225, Phone 72,
BETHAL, Transvaal.

Rent £25—Shop and Residence,

MRS. MARY LOUISE HOOPER, aged 50, the American who was arrested and imprisoned for five days in Johannesburg in March on the order of the Minister of the Interior, Dr. T. E. Donges, before being released on a writ of habeas corpus, has slipped out of South Africa.

Mrs. Hooper held a Press conference in the House of Canon

GANDHI ESSAY COMPETITION

The date for entries of the above mentioned competition is now closed, and the winners' names and the winning essays will be published in our issue of June 21.

L. J. Collins, which is near St. Paul's Cathedral. But she would not disclose how, when or where she "escaped" from the Union.

While she was being pressed for facts, Canon Collins interrupted: "Let us say that there are ways of getting in and out of any country without passing through immigration," he said.

Mrs. Hooper said she left the Union of her own free will rather than wait for Dr. Donges to deport her.

There has been no decision yet

in the case she has brought against the Minister claiming that his deportation order was illegal in that he did not give her a hearing before he issued it.

If she wins this case, Mrs. Hooper said she intends to return to the Union.

Meanwhile, she will give lectures in America and try to raise money for the Christian Action treason trial fund.

Mrs. Hooper told the conference: "The Africans have a most wonderful spirit. If some of the things that have happened to them had happened to us Western people, there would have been an explosion long ago."

Opening Of Balkumar Swimming Bath For Indians

On Sunday, June 2, the Balkumar Swimming Bath was officially opened by the Mayor of Durban, Mr. Percy Osborn. The Swimming Bath is the first one in Natal for Indians. The building of the bath cost the City Council £42,000. There are special days for women, on Tuesdays and Thursdays from 10 a.m. to 1 p.m. The Swimming Bath is constructed in the centre of the Springfield Housing Scheme.

S. M. DESAI & CO. (Pty.) LTD.

P. O. Box 267, ROODEPOORT, TVL.

AGENTS FOR:

Searles Ltd.
Dr. Watson Shoes, Vegetable and Chrome Bends, Leather Squares and Upperleather.

S.O.S. Boots Ltd.
Army and Miner's Boots, Also famous Men and Youth Rock Buster Boots and Shoes.

A. M. Lockhat
Durban, Natal
U.S.A. Second-hand Kaki Overcoats civilian buttons, pockets and long length, extra special quality, 25 to a bale, 5/- F.O.R. Durban.

Moll Bros.
Doornfontein, Johannesburg
Manufacturers of High-Class Furniture.

Central Mattress Co., Ltd.
Newtown, Johannesburg
Steel Divans, Combination Beds, Coir and Innerspring Mattresses.

Sugar Brokers
All orders will be placed through any Distributors, desired by customer.

BOOKS FOR SALE

Indian Life and Labour in Natal	3	4k
The Indian as a South African	4	3
Recipes from East and West	2	9
How to Guide Good Letters—B. Roberts	2	0
The Group Areas Act—Muriel Horrell	10	0
How to Grow Vegetables—W. H. Turnbull	2	8
S.A. Non-White Workers—Muriel Horrell	4	6
How to look after Cattle—W. H. Turnbull	3	0
Race and Culture—Michel Teiris	1	6
S.A. Journal of Economics—J. F. Van Der Horst	1	6

Obtainable from:

'Indian Opinion,' P. Bag, Durban, Natal

Whenever, wherever infection threatens, doctors and nurses take elaborate antiseptic precautions. Nothing is left to chance. Almost every hospital and clinic, in Southern Africa, and in many countries overseas, relies on Dettol. This pleasant, non-poisonous fluid, deadly to germs, is harmless to the delicate human tissues the germs invade. In the home, as in the hospital, Dettol is the safe way to safety.

DETTOL

THE ANTISEPTIC DOCTORS USE

68

9551-2

SUNSHADES ARE FINE—

but

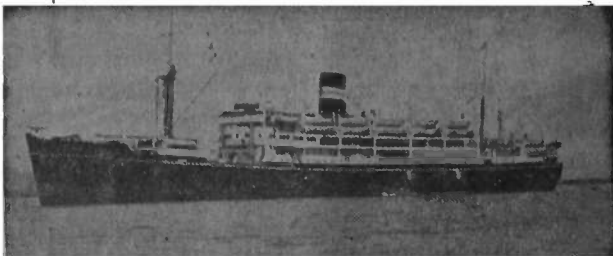

SUNBEAM for shine
STOEPPOLISH

Every tin of Sunbeam is a tin of sunshine. See what a wonderful, dazzling shine it gives to your stoeps. A quick shine. A long-lasting shine. A Sunbeam shine! Red, green and black for stoeps. White, light and dark for floors and furniture.

Shines...and shines...and shines

9691-

B. I. S. N. Co. Ltd.

S.S. Karanja due 30th June 1957. Sailing 5th July 1957.
For Bombay.

Passengers must conform with the Cholera Vaccination and Yellow Fever inoculation requirements and obtain certificates from their nearest District Surgeon. Inoculation by and certificates from private Medical Practitioners will not be accepted.

FARES : DURBAN TO BOMBAY

First Class	single	without	food	£92—0—0
Second "	"	"	"	£60—15—0
Third Class	Bunk			£31—10—0

Non-Vegetarian Special Food £11-10 Ordinary Food £4-18
Vegetarian Special Food £10-3 Ordinary Food £4-6

Bookings for 1st, 2nd, 3rd can be effected by communication with us by telegram or letters.

For further particulars apply to—

SHAIK HIMED & SONS (PTY) LTD.

390 PINE STREET, Telephone 20432, DURBAN.
Tel. Add. "KARAMAT."

Are You a subscriber of
'Indian Opinion'
if not, Why not?

BONES WANTED

We Pay
£7 PER TON
F.O.R. your
Station or Siding

BAGS RETURNED RAILAGE PAID.

"Pack hoofs and horns separately. We pay 15/-
per. 100 lbs.

For Full Particulars write to:

THE
BULLBRAND
FERTILIZERS LTD.
SARNIA, NATAL.

London Letter

(From Our Own Correspondent)

* * *

Nakuru (Kenya)

SINCE the election of eight African members to the Legislative Council last March, the political situation in Kenya has gravely declined. After their first meeting the African members issued a statement declaring the Lyttelton Constitution null and void, and refusing to join the Council of Ministers or to take office as Under-Secretaries.

Shortly afterwards they submitted a demand for the increase of the African seats in the Legislative Council from 8 to 23. The Chief Secretary's reply to the demand was by no means a flat refusal. He stated that the Government did not believe that the constitutional change was either impossible or undesirable, but it did consider that, in any circumstances and whatever the constitutional arrangements might be, it would be necessary to enter into full discussions with all groups jointly before any decisions were made. Replying to the Chief Secretary, the African members repeated they did not recognise the Lyttelton agreement, nor its pledge that there will be no change of constitution before 1969 without the agreement of all groups in the Legislative Council. They also refused to enter into any negotiations with representatives of other racial groups and stated they would deal only with the Government.

Furthermore they expressed their view that "the Government should make known its decision on the existence or otherwise of a case for increased African representation before such talks can be held." Since then the Nyanza group of African elected members and Mr. Tom Mboya, who hails from Nyanza, have bitterly attacked the Secretary of State, the Government of Kenya, and the European community at a series of meetings. They have been strongly supported by Mr. Argwings-Kodek, president of the Nairobi District African Congress.

All five attended a public meeting in Kisumu on April 27. This meeting was attended by some 600 Africans of whom approximately 20 per cent were

of the Luo tribe. Mr. Mboya who received an ovation, asked why Kenya should not obtain independence as Ghana had done, especially as Kenya Africans were more educated and advanced than those of the West Coast. He then said: "Unless Africans are given their rights, war will not end." He repeated those words three times, and asked that the Government be informed that he had spoken them. After strong criticism of European settlers, he launched an attack on land consolidation. Africans should know, he said, that it was the Lyttelton plan which had brought land consolidation to Kenya. If the Government wanted land consolidation the settlers must leave the White Highlands, and it could be done there. Mr. Blundell's farm in Subukia would be a good place to start. Mr. Mboya said that Africans rejected the Lyttelton Plan, which was "a mistake made by one African nominated member, who perhaps was hungry and had accepted his seat for 6,000 shillings a month."

Mr. Ohanga, the former Minister of Community Development, was at the meeting, and had an uncomfortable time. Mr. Mboya, who is a most eloquent speaker, argues that the Colonial Office form of Government is infinitely preferable to any government in Kenya that includes unofficial Europeans and Asians. He seeks an ever-increasing number of African members of the Legislative Council, elected on universal adult franchise, until an Afri-

can Government, on the model of Ghana, rules Kenya as an independent state within the Commonwealth. He sees himself as the Nkrumah of the East. He says openly that he is not interested in getting on with any European who lives in Kenya, and also speaks of advice and aid which he receives from socialists in England.

Recently he is reported to have told a local journalist that the Executive of the Labour Party never did anything about Kenya without consulting him.

There have been two disturbing reactions to this campaign. After the Kisumu meeting on April 27, 6 Africans from Nyanza location in Central Nyanza, where the consolidation programme had made good progress, suddenly withdrew their names from the list of those who had enrolled for a short course on land consolidation. They had particularly asked to be enrolled for this course, and they gave no reason for withdrawal. Land consolidation is a fundamental point of the Government's extensive programme to raise the standard of living among African peasant farmers. Secondly when news of the meeting reached the Athi River detention camp it had a very bad effect on the outlook of the Mau Mau detainees. There is a grave prospect that if the activities continue they will retard release of detainees and so postpone the date when emergency powers can be abandoned.

Mr. Mboya and other African leaders have also strongly opposed the proposal to establish a military base in Kenya. The situation is dangerous and explosive and the Government may well be forced to impose a stricter control on public meetings. Since the African elected members entered the

Council far too many of their speeches have been notable for false statements and gross distortion of facts and they seem determined to give a racial twist to every issue. Asian members who, a month ago, indicated general support for increased African representation, are now clearly perturbed by the way things are going. Those who take an impartial view of this inflamed problem recognise that there is a good case for 3 or 4 more seats for Africans in the Council.

Nairobi

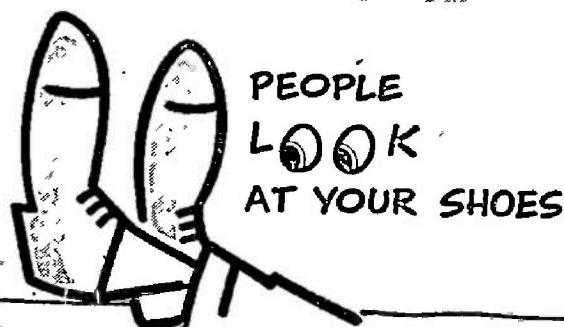
The Kenya Government announced recently its intention to impose tighter control on African political meetings warned Africans that such meetings might be recorded on tape recorders "in order that there may be an incontestable record of what is said." Referring in a statement to "inflammatory political speeches which if unchecked might lead to a return of violence," the Government spoke of tactics reminiscent of methods employed by Mau Mau leaders before the emergency was declared. The decision to tighten control had been taken with the greatest reluctance but the situation was now such that firm action was required.

Ambitious young men can quickly earn high salaries in accounting, cost accounting, banking, secretaryship. Forty-seven years of successful educational service. Success starts immediately you send for the free book "The Direct Way to Success," and have your career planned by The School of Accountancy, P.O. Box 4592 (Z), Johannesburg.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 12 Barklys Arcade, 38 Market Street, Cor. Diagonal & Market Sts. Johannesburg, Phone 33-1654.

See they get 'NUGGET' Polish every day!

AA297

THE QUEENSLAND INSURANCE

COMPANY LIMITED.

(INCORPORATED IN 1886 IN NEW SOUTH WALES)

TRANSACTS ALL CLASSES OF INSURANCE

Fire - Marine - Accident

Consult:

MISS TEHMI SORABJEE RUSTOMJEE

SPECIAL INDIAN REPRESENTATIVE

106 MANSFIELD ROAD, - - - DURBAN.

P. O. Box 476. - - -

TELEPHONES 47453 & 47888.

BOOKS FOR SALE

COTTAGE INDUSTRIES AND THEIR RÔLE IN INDIAN ECONOMY—Prof. Rao	2	6	TWO HISTORICAL TRIALS IN RED FORT —An account of the trial of the Officers of the I.N.A.	14	0
THE DELIVERANCE (A picture of the palpitating life of the joint family)	4	6	WHY CRIPPS FAILED (Documented account from the Indian Nationalist point of view)—M. Subrahmanyam	2	6
INDIAN STATES' PROBLEM (Gandhiji's Writings and Utterances)—M. K. Gandhi	10	0	GANDHI-JINNAH TALKS (Text of Correspondence and other relevant matter)	2	6
FOUNDATIONS OF PEACE (Critical study of the conditions which precipitated two world wars)—K. T. Shah	15	0	INDIAN CHRISTIANS —G. A. Natesan	7	6
DELHI DIARY—Gandhiji	10	0	SEVEN MONTHS WITH GANDHI —Krisnadas	12	6
MY GANDHI—Dr. John Haynes Holmes	12	6	A RIGHTEOUS STRUGGLE —Mahadev Desai	2	8
A SURVEY OF RACE RELATIONS (1934-54)	5	0	GANDHI AS WE KNOW HIM—Intimate and delightful incidents by various writers	9	0
A PROPHET OF THE PEOPLE —T. L. Vaswami	8	6	NON-VIOLENCE IN PEACE AND WAR Vol. I.—M. K. Gandhi	15	0
GITA MEDITATIONS —T. L. Vaswami	8	6	NON-VIOLENCE IN PEACE AND WAR Vol. II.—M. K. Gandhi	14	0
KRISHNA STORIES —T. L. Vaswami	7	6	FROM YERAVDA MANDIR —M. K. Gandhi	1	0
A VISION OF FUTURE INDIA—K. G. Mashruwala	2	0			
SOVIET ATTITUDE TOWARDS CHINA Facts And Facts—Stanley Powell	5	0			
AMONG THE GREAT (Conversation with Romain Rolland, Mahatma Gandhi, Bertrand Russell, Rabindranath Tagore and Sri Aurobindo)—Dilip Kumar Roy	23	0			

Obtainable from:

'Indian Opinion,'

P. Bag, Durban, Natal.

બુદ્ધિની ખરી ખિંચવણી હાય પુમ, આંખ, કાન, નાક આદિ ઇન્દ્રિયોને કેળવવાથીજ યષ્ટ યજ્ઞ સમ દુ માતું હું. બીજી રીતે કહીએ તો, આજકાલ ઇન્દ્રિયોને બુદ્ધિ પૂર્વક ઉપયોગ કરે તો તેની બુદ્ધિની ઉત્તમ તથા સૌથી વધારે શ્રેયશીલ બીજવણી થાય. —ગાંધીજી.

ઈન્ડિયન

ઓપિનિયન

મહાત્મા ગાંધીજીના હસ્તે સને ૧૯૦૩માં સ્થપાયું.
ભૂતપૂર્વ તંત્રી સ્વ. મણીલાલ ગાંધી

શરીર અને મન બંનેની સાથે સાથે આધ્યાત્મિક જાગૃતી ન થાય તે દેશમાં એના વિકાસનો વિરોધ અર્થ ન રહે. આધ્યાત્મિક કેળવણી એટલે હૃદયની કેળવણી. શરીર તથા આત્મા બંને સારે જ મન પરખરું ખાવે છે. —ગાંધીજી.

પુસ્તક ૫૫ મું—અંક ૨૨

તા. ૭ જુન, ૧૯૫૭.

છુટક નક્કલ પે. ૪

દક્ષિણ આફ્રિકા સામે ભારતનો અસહકાર બંધ કરવાની હાકલ

લેખક: શ્રી. પી. કોડાન્ડ રાવ

જેએ બેન્કોની સર્વનસ એન્ડ ઇન્ડિય સોસાયટીના સભ્ય છે

મે ૧૬: ૧૯૫૭ના દિવસે રાજ્ય સભામાં બોલતાં પંડીત નહેરૂએ કરીયી, જેમ જણાવ્યું હતું કે, ઈંટનમાં બંરાનારી કામનવેલ્થના વડા પ્રધાનોની ડેન્ડરન્સમાં દક્ષિણ આફ્રિકા અને ભારત વચ્ચેના સવાલની ચર્ચા કરવી એ એમને યોગ્ય નથી લાગતું. આ ચર્ચા કાંતિ એ સરકારે મળીને એક બીજા સાથે કરે અથવા યુને દવારા તો થાય એ યોગ્ય ગણાય.

પણ એમ કહી શકાય છે કે દક્ષિણ આફ્રિકાના સવાલનો ઉકલ કરવા માટે બધી માહિતીઓનો અભ્યાસ કરવામાં કાંઈ ગાંધીના નામો નોંધાયે. અને એ બધી આશા હોય કે કદાચ કામનવેલ્થના વડા પ્રધાનોની ડેન્ડરન્સમાં દક્ષિણ આફ્રિકાના સવાલને ચર્ચવા થી શક્ય છે, તો એમ કરવામાં કાંઈ ખોટું નથી. આપણે પાછળ નજર કરીએ તો જણાશે કે ૧૯૧૭ની ઇમ્પીરિયલ લેગિસલેશન, કામનવેલ્થના બીજા દેશોમાં કે જેમાં દક્ષિણ આફ્રિકા પણ હતું એમાં હોંદીઓના હક્કોની ચર્ચા કરવામાં આવી હતી. આ સવાલ ૧૯૨૧ની ઇમ્પીરિયલ ડેન્ડરન્સમાં પણ પાછા લાવવામાં આવ્યો હતો. આ સમયે સ્વ. શ્રી શ્રીનીવાસ શાસ્ત્રીએ એક દરાવ રજૂ કર્યો હતો. આ દરાવને, સારના સેક્રેટરી એન્ડ સ્ટેટ સ્વ. ઇ. એસ. મોન્ટેગ્યુએ પોતાનો હાર્દિક સાથ આપ્યો હતો. આ દરાવમાં એમ કહેવામાં આવ્યું હતું કે ફ્રેન્ક દેશને એવો હક્ક હોવો નોંધાયે કે પરદેશીઓની આવક ઉપર તેઓ અંકુશ રાખે, પણ જે દેશમાં હોંદીઓ કાયદેસર રીતે સ્થાય થઈ ગયા છે એમની તરફ એમના રાંબેની હાથે બેદખાવ ન હોવો નોંધાયે. તેમજ તે દેશમાં વસ્તી ગોરાઓ સાથે સમાન ભાવે રહેવાનો એમને હક્ક હોવો નોંધાયે. આ દરાવને ડેન્ડરન્સે સ્વીકાર કર્યો હતો. આમાં એકજ વિરોધ હતો અને એ દક્ષિણ આફ્રિકા તરફથી સ્વ. જન. જે. સી. સ્મટસને. આ ડેન્ડરન્સમાં એક બીજા મહત્વની

વાત એ હતી કે, આ પરિપદનો એવો ધારો હતો કે કાંઈ પણ દરાવ ને બહુમતીથી નહી પણ સહમતીથી પાસ કરવામાં આવતો. પણ આ અવસરે તે સંરથાએ આ કાયદાનો અંમ કરી ને શાસ્ત્રીજીના આ દરાવને બહુમતીથી સ્વીકાર્યો હતો. જનરલ સ્મટસને આનો વિરોધ કરવાનો હક્ક હતો, છતાં લાં તેઓ ચુપ રહ્યા. દક્ષિણ આફ્રિકામાં એમની રાજ કરવાની અગે તેવી નીતી હોવા છતાં તેઓ લંડનમાં બુદ્ધી રીતે એવા રાજ્યને કે જેમાં રાંબેદે હોય તેનો પ્રચાર કરવા નહોતા ઇચ્છતા. આ સવાલ ફરી સ્વ. શ્રી તેલ્લબદાદુર સપ્પ તરફ થી ૧૯૨૭ની ડેન્ડરન્સમાં પણ ઉપાડવામાં આવ્યો હતો.

ખર્ચ પુછો તો આને યુને કરતાં વડા પ્રધાનોની ડેન્ડરન્સને દક્ષિણ આફ્રિકાના આ સવાલમાં વધારે રસ હોવાનો સંભવ છે. આ ડેન્ડરન્સના ખાનગી વાતા વરણમાં આ સવાલની ચર્ચા યુનેના બુદ્ધિ સંમેલન કરતાં વધુ સારી રીતે કદાચ થઈ શકે.

પંડીત નહેરૂ આ સવાલને દક્ષિણ આફ્રિકાની સરકાર સાથે અથવા યુનેની સભામાં ચર્ચા કરવા માંગે છે. પણ બ્યાર સુધી ઈંટન અને બીજા ગોરા દેશો, એવું વલણ રાખશે જેવું તેઓ હાલ રાખી રહ્યા છે, અને બ્યાર સુધી અમેરીકા નેટલા નેશયી ડેમ્યુનીઝમનો વિરોધ કરી રહ્યું છે એટલા નેશયી જ દક્ષિણ આફ્રિકાના રાંબેની સવાલનો વિરોધ કરવા તથ્યાર નહી થાય લાં સુધી યુનેમાં આ સવાલને કાંઈ

પણ જાતનો યશ મળવો મુશ્કેલ છે. આમ છતાં એ જરૂરી છે કે હોંદી જે વિરોધ સુચક પગલાં દક્ષિણ આફ્રિકા સામે લીધા છે, એને દુર કરવા અને એક બીજા દેશોમાં એકબીજા મોકલવા જેથી કદાચ દક્ષિણ આફ્રિકા સાથે વાટાઘાટ કરવાનો વધુ સંભવ રહે.

આપણે ભૂતકાળ તરફ દ્રષ્ટી નાખતા નોંધ રાખીએ છીએ કે એક વખતે સ્વ. પંડીત બવાની દયાળે એમ કહ્યું હતું કે દક્ષિણ આફ્રિકાનો પુરો વિરોધ કરવાથી દક્ષિણ આફ્રિકા ને કેકાણે પાડી શકાશે, પણ થોડાજ વખતમાં એમને એમને મત બદલી નાખ્યો અને એમને જેવું કે આમ કરવાથી દક્ષિણ આફ્રિકાના હોંદીઓ ને લાંના ગોરાઓ કરતાં વધારે અડચણ પડતી હતી. દક્ષિણ આફ્રિકામાં પ્રકાશીત થતા 'ઇન્ડિયન ઓપીનીયન' પત્રે પોતાના ફેબ્રુવારી ૮ ૧૯૫૭ના અગ્રલેખમાં પણ અરજ કરી છે કે હોંદુસ્તાનને આતું વર્તન શોભતું નથી. તે પોતાના અગ્રલેખમાં લખે છે કે:

"જે દેશ મહાત્મા ગાંધી જેવા રત્ન ને પેદા કર્યો છે તે દેશ આજે દક્ષિણ આફ્રિકા સામે બદલા તરીકે, દક્ષિણ આફ્રિકાના જે નિર્દોષ ગોરાઓ હોંદી માંથી પસાર થાય તેઓની સામે કેટલાક પ્રતિબંધો મુકે તે જાણી અમે દુ:ખી થઈએ છીએ. દક્ષિણ આફ્રિકામાં સહવર્તન જેવું કશું છે જ નહીં. અને એવા દેશનું અનુકરણ કરવું એ સાવ મૂર્ખાઈ બધું ગણાય. બીજી રીતે જોતાં હોંદીના આ પગલાંથી કશો અર્થ નહીં સર, કારણ દક્ષિણ આફ્રિકાના બહુજ થોડા ગોરાઓ હોંદી જાય છે. તેથી એક મોટા દેશ યુકીબર ગોરાઓ માટે આતું કાયદેસર વલણ લેવું એ અર્થ વગરનું થઈ પડે છે.

ત્રીજી કારણ આ વિરોધ માટે એ છે કે, બ્યારે આતું વલણ બે દેશો

વચ્ચે લેવાય છે ત્યારે એનો અર્થ એ કરાય કે, બંને દેશો યુદ્ધની તથ્યારી ઓ કરી રહ્યા છે. પણ હોંદી વિશે એમ માનવા અમે તથ્યાર નથી કે તે કાંઈ પણ સમયે અને કાંઈ પણ કારણસર દક્ષિણ આફ્રિકા સામે યુદ્ધમાં ઉતરવા ઇચ્છે.

આ બધું જોતાં અમને દુ:ખ થાય છે કે, હોંદી એવી પરિસ્થિતી ઉભી કરી રહ્યું છે કે અતે આ દેશ સાથે મિત્ર ભાવે યુને ઉકલવાનો માર્ગ બંધ થશે અને યુદ્ધનોજ એક માર્ગ બાંકી રહેશે."

વધુમાં વાદ કરતાં દુ:ખ થાય છે કે બ્યારે સ્વ. રેવ સેચલે કે જેઓ દક્ષિણ આફ્રિકાના એક ગોરા હતા અને પુનાના ખ્રીસ્ત સેવા સંઘમાં જોડાવવા અહીં આવ્યા હતાં ત્યારે મુંબઈના બીશીપને એમને લેવા જવામાં લીલ થતાં, મુંબઈના પોલીસ, તેમને એક "અર્ધજીવનીય પરદેશી" તરીકે મુંબઈની પોલીસ યોજામાં લઈ મછ હતી. બીશીપે એમને છોડાવ્યા. રેવ સેચલે આ બનાવથી ખોટું નહોતું લગાડ્યું અને જણાવ્યું હતું કે, "દક્ષિણ આફ્રિકામાં હોંદીઓ ઉપર જે અપમાનો લાદવામાં આવે છે એના હિસાબમાં તો આ કાંઈજ ન ગણાય." એમને ઘણા મીત્રોના આગ્રહથી દક્ષિણ આફ્રિકાની હોંદી કેંગ્રેસ તરફથી અપાયેલું માનપત્ર બતાવ્યું, જેમાં એમ લખવામાં આવ્યું હતું કે, "તેઓ દક્ષિણ આફ્રિકાના હોંદીઓના ખરા મીત્ર હતાં અને દક્ષિણ આફ્રિકાના હોંદી સત્યાગ્રહમાં એમને આજળ પડતો મામ લીધો હતો અને એને લીધે દક્ષિણ આફ્રિકાની સરકાર તરફથી એમને જેલની શીક્ષા ભોમવવી પડી હતી" આશા રાખીએ કે આવો આ એકજ બનાવ બનવા પામ્યો હશે.

હોંદીના આ પગલાંથી ન તો દક્ષિણ આફ્રિકાના હોંદીઓને શક્ય છે કે ન તો હોંદીને પોતાને કંઈ પણ શક્ય છે.

જે હોંદી આ પગલાં પોતાનું સ્વમાન જાળવવા માટે લીધું હોય તો એમને એજ વર્તન પાકીસ્તાન સાથે પણ રાખવું નોંધાયે. અને જે દક્ષિણ આફ્રિકાના હલાવણપણ સામે વિરોધ (અનુસંધાન માટે જુઓ પાટું ૨૫૧)

“ઇન્ડિયન ઓપિનિયન”

શુક્રવાર તા. ૭ જુન, ૧૯૫૭.

શ્રી નહેરુ કરી વિચાર કરે

આ અંકમાં અમે મી. રાવનો એક લેખ જે એંગ્લોરથી આવ્યો છે તે છાપ્યો છે, જેમાં તેઓ હિંદની સરકારને, તેમની દક્ષિણ આફ્રિકા તરફની નીતીને બદલવા અર્થે કરે છે.

અમારા લેખકોનું ધ્યાન અમે આ લેખ તરફ ખાસ એવંચાં માંગીએ છીએ, એના એ કારણો છે. પ્રથમ તો, દક્ષિણ આફ્રિકાનો સવાલ યુનોમાં બહુજ ગુચ્છવાઈ ગયો છે, અને મી. રાવના લેખમાં આમાથી નીકળવાનો રસ્તો છે. બીજું એ કે કદાચ આ નીતી ફેરવી દક્ષિણ આફ્રિકા ઉપર કાંઈક અસર થાય.

પહેલા કારણ ઉપર ધ્યાન આપતાં આપણે જોઈ શકીએ કે જ્યાર સુધી, બ્રીટન અને અમેરિકા ઇલાયદાપણાના સવાલ ઉપર મી. સ્ટ્રાઈડમને યોડુ લગાડવા નથી ઇચ્છતા ત્યાં સુધી યુનો આ સવાલનો ઉકેલ નહીં કરી શકે. આ સવાલ ઉપર વિરોધ કરવાની અમેરિકાની ઢીલથી, મી. સ્ટ્રાઈડમને ઉરોજન મળી રહ્યું છે. જ્યાર સુધી અમેરિકાને એમનો પેસો આ દેશમાં લાલકારી રીતે રોકી શકે ત્યાં સુધી ભલે સ્ટ્રાઈડમ અને તેમની સરકાર રંગીન માણસ ઉપર જે દુઃખ વરસાવવા ઇચ્છે, તે વરસાવે, પણ અમેરિકાનો કાંઈ નહીં બોલે. અમેરિકા ગોરાઓનો દેશ છે. જોહામાં જોહી ત્યાંની સરકાર ગોરી છે. દક્ષિણ આફ્રિકામાં જે લોકો ઉપર અન્યાય થઈ રહ્યો છે એ ગોરા નથી, પણ કાળા છે. આને લીધે અમેરિકા કે જે, “સ્વતંત્રતા”ના શબ્દ પર ઘણું શોર મચાવે છે. તે, ઇલાયદાપણાને સરજનારા પોતાના ગોરા મીત્ર ઉપર, યુનોમાં દબાણ લાવવા નહીં હે. આ કારણ સર રંગીન

પ્રજાઓએ, દક્ષિણ આફ્રિકાના રંગીન સવાલનો ઉકેલ કરવાનો રસ્તો બદલવો પડશે.

યુનોમાં ચર્ચાઓ કરી કરી, યુઆવાડામાં ઉતરવું અને આ સવાલને અમેરિકા પોતાના ભેરને લીધે લાત મારે, એના કરતા બીનગોરા દેશોએ એવે રથને આ સવાલ રજુ કરવો જોઈએ જ્યાં અમેરિકાનો નિષ્ઠુ અજબાની ઉપરવટ ન ગણાય.

આનો એક રસ્તો એ છે કે, હિંદ દક્ષિણ આફ્રિકા સાથે વ્યવહારીક સંબંધ શરૂ કરે.

કદાચ આમ કરવાથી, હિંદને એમ થશે કે એવું નાક કપાય છે. પણ જે દેશે ગાંધીજી જેવા મહાન પુરુષને જન્મ આપ્યો એ દેશ આવા નકામા વિચારો ન રાખે. અમારે માનવું છે કે આ સવાલ એટલો ગંભીર છે કે પડીત નહેરુએ, એમની નીતીમાં ફેરફાર કરવાનો વિચાર કરવો જરૂરી છે.

આમ કરવાથી, હિંદને આ સવાલ ઉપર ચર્ચા ઉપાડવાનો હક મળશે. જ્યારથી અસહકાર શરૂ થયો છે ત્યારથી હિંદના આ સવાલને, અમેરિકાના બળથી આંતરરાષ્ટ્રીય ક્ષેત્રમાંથી લગભગ દૂર કરી દેવાનો સંભવ ઉભો થયો છે. અને જે આમ થશે, તો આખી દુનીયાના આ સવાલનો ઉકેલ કરવાના પ્રયત્નો મંદ પડી જશે.

બીજું, હિંદ આ દેશમાં પ્રતિનીધીને રાખશે તો આ દેશમાં બની રહેલા બનાવોની તાણ બખરો મળ્યા કરશે, જેથી તેઓ ઇલાયદાપણાની સામે વધુ જોર થી લડી શકશે.

વધુમાં હિંદના પ્રતિનિધિ આ દેશની સરકાર ઉપર અને નેશનલિસ્ટો ઉપર કદાચ અસર કરી શકે, જેથી તેઓ, હિંદ

જવાનો વિચાર પણ કરે અને જોય કે, હિંદીઓને સગવડ આપતાં એ લોકો કેટલી ઉત્ક્રાંતિ કરી શકે છે.

અમે એમ નથી માનતા કે આમ કરવાથી રંગલેહના સબકેનો હુદય પલટો થઈ જશે. પણ અમને એટલી ખાતરી છે કે તેઓ પોતાની રંગલેહની નીતીના ખોટા ભાગને જાણશે અને જોશે. ત્યાર પછી તેઓ શું કરશે એ આપણે નથી કહી શકતાં.

૩મી રીક્ષમંડ ચર્ચના સભ્યો અમેરિકા કરી આવ્યા. ત્યાંથી આવ્યા પછી, ઘણાની વિચાર શ્રેણી બદલાઈ છે. જે લોકો સત્યાગ્રહમાં માને છે, એમનામાં એટલી શક્તિ હોવી જોઈએ, કે યોડુ પગલું કોઈ પણ હાલતે ન લેવું, અને લીધું હોય તો એને સુધારવાની હિંમત એમના માં હોવી જોઈએ. એક મહાન રાજનૈતિક પુરુષ તરીકે અમે પડીત નહેરુને અરજ કરીએ છીએ, કે તેઓ એમની નીતીમાં ફેરફાર કરે.

દક્ષિણ આફ્રિકા સાથે વ્યવહારીક સંબંધ બાંધવાથી, રૂઢાઈ ડમ સામે હિંદનું માથું નહીં

નમે. ઉલટાવું આનાથી આપણે શ્રી નહેરુની પચ્ચરીલાની નીતીને સુંદર ઉપયોગ થએલો જોઈએ. જે આ નીતીમાં માનનારા પોતાના પડોસના દેશને, અસહકાર જે આખી શકે તો આ નીતીમાં દુનીયા માટે કાંઈ નવીનતા નથી. પણ અમે માનીએ છીએ કે આ નીતીમાં માનવતાને માટે આશા છે. શ્રી નહેરુના હાથમાં તે છે, અને તે એ કે, તેઓ દુનીયાના દેશોને બતાવે કે પચ્ચરીલામાં માનનારાઓ એક ગુચ્છવાયલા સવાલનો ઉકેલ કેવી રીતે કરે છે.

આવું પગલું એ મહાત્મા ગાંધીના શીક્ષણ અનુસાર હશે. એમને કહ્યું છે કે, “દુષ્ટક્રમને જરૂર વખોડવો; એની તરફ ઘૂણા રાખવી પણ એ કરનાર સામે એર નહીં રાખવું. જ્યાર સુધી એ જીવંત છે ત્યાર સુધી આશા છે કે તે એની જીલ જોઈ શકશે.” આ આદર્શથી માનવના સફળ્યો પ્રકાશીત થાય છે. આજે આ મહાન પુરુષનું શીક્ષણ અને એમના આદર્શોને દુનીયા સામે સુકવા માટે, હિંદુસ્તાનજ એક લાચક દેશ છે કે, જે દેશમાં ગાંધી વાહી નેતાઓ હજી હૈયાત છે.

ધાના પ્રત્યે દક્ષિણ આફ્રિકાની વલણ

પ્રીયોરિયામાં રૂઝા પ્રેમ્ય યુરોપીયન અને બીન-યુરોપીયનોની મળેલી સંયુક્ત કાઉન્સિલમાં ડો. ડબલ્યુ. એફ. નેકોમા જેઓ ધાનાના સ્વાતંત્ર્ય ઉત્સવ માં જઈ આવ્યા હતા તેમણે દક્ષિણ આફ્રિકાની ધાના પ્રત્યેની વલણ અંગે ટીકા કરતાં કહ્યું હતું કે, જે ઉત્સવમાં અમેરિકાએ તેના નાયબ પ્રધાન મી. રીચર્ડ નીકસનને મોકલ્યા હતા એને માટે કેટલાકનું માનવું છે કે તેઓ ઉત્સવની શોભા લઈ ગયા છે. દક્ષિણ આફ્રિકાએ ઉચ્ચ જોહાના પ્રતિનિધિને ન મોકલે તો એક ઐતિહાસિક તક ગુમાવી છે.

વધુમાં તેઓએ કહ્યું કે, ધાનાએ બોલાવેલી કોન્ફરન્સનો દક્ષિણ આફ્રિકાએ બહિષ્કાર કર્યો છે. વધારામાં કોમનવેલ્થના વડા પ્રધાનોની કોન્ફરન્સમાં ડો. કવામી ન્કુમાહ પહેલીજવાર હાજર થવાના છે ત્યાં પણ આપણા વડા પ્રધાન મી. સ્ટ્રાઈડમ નથી જવાના. આપણે જે નહીં સંભાળી શું તો આફ્રિકાની એક આગેવાન પ્રજા તરીકે ધાના આપણું સ્થાન લેશે. આફ્રિકા ખંડમાં યુનીયન સૌથી વધુ આગળ પડતો દેશ છે પણ તેની નીતિ સૌથી પછાત છે. કદાચ મી. ન્કુમાહ એક દિવસે આફ્રિકાને દોરશે.

ધાનાએ મિત્રતા માટે યુનીયન પ્રત્યે હાથ લંબાવ્યો પણ તેને પ્રોત્સાહન નથી મળ્યું. ઉત્સવમાં રશીયાએ મોડું

પ્રતિનિધિ મંડળ મોકલ્યું હતું અને તેના વિકાસ માટે ઇતેભરી-પૂર્વક મંજૂર રાખે છે. દક્ષિણ આફ્રિકાની સરકાર ધાના પ્રત્યે તેની નીતિમાં આંધળી બની ગયેલી છે જે વસ્તુ ધાનામાં બની છે તેની આંધીની દુનીયા પર પણ અસર થશે.

કહેવતો

જો તમને કાંઈ એક વાર એટલી જાણ તો તે તેનો દોષ છે, પણ તે જ તમને બીજા વખત બનાવી જાણ તો પછી એ તમારો જ દોષ છે.

—જ્ઞાનિયા.

ભારતનો સાપ્તાહિક પત્ર

(અમારા અબરપત્રી તરફથી)

૨૩-૫-૫૭.

ભારતના વડા પ્રધાન પંડીત જ્વાહરલાલ નહેરૂ, લંકાનો ત્રણ દિવસનો યુબોજા પ્રવાસ પુરો કરીને નવી દિલ્હી પાછા ફર્યા છે. શ્રી નહેરૂ ની સીમાનની આ યુવાકાલથી ભારત અને સિલોન વચ્ચેના સ્નેહ અને મૈત્રી ભાવો સંબંધે વધુ આઠ બન્યા છે. શ્રી નહેરૂને, સીમાનની પ્રજાએ આપેલા ઉમંગલા ભવો આવકાર, બંને દેશોની પ્રજાના મીઠા સંબંધોનું દર્શન છે.

પ્રવાસના અંતે શ્રી નહેરૂ અને સિલોનના વડા પ્રધાન શ્રી બંડારનાયક તરફથી એક સંયુક્ત નિવેદને જાતની મહાસત્તાએ અત્યારે હાઇડ્રોજન બોમ્બ ના ને પ્રયોજ કરી રહી છે તેને સાદ્ બાધામાં વખોડી કાઢ્યા છે. તે ઉપરાંત માનવજાત અને વિશ્વશાંતિના હિતમાં અણુશસ્ત્રોના પ્રયોગો પર પ્રતિબંધ મુકવાની ચોક્કસ વાત, જે બંને રાજનીતિજોએ જાતને સંભળાવી છે.

અણુશસ્ત્રોના પ્રયોગો સામે એક જાળ વિરોધી વંદોળ પૂર્વેક દેશોમાં ફરી રહ્યો છે. પણ સત્તાની બેચેનતામાં અટવાયેલી મહાસત્તાઓના બહેરા કાન પર આ વંદોળની કાંઈ અસર થતી હોય એમ લાગતું નથી. અણુશસ્ત્રો પર પ્રતિબંધ મુકવાની માંગણી, ભારતની લોકસભાએ પણ હજી દબાવ્યા કરી છે. ભારતના સંરક્ષણ સચિવ શ્રી કૃષ્ણમેનને, અણુશસ્ત્રોના ઉપયોગ પર પ્રતિબંધ મુકવાની માંગણી કરતાં લોકસભામાં રજૂ કરેલા ઠરાવને, શુદ્ધ ના તમામે તમામ સભ્યોએ સર્વાત્રમતે બહાલી આપી છે.

ગોવાનો સળગતો સવાલ

પોર્ટુગીઝોની નામચૂંદાઈથી ગોવાને મુકત કરવાનું આંદોલન આગળ વધી રહ્યું છે. ગોવા ભારતનો અતંત્ર ભાગ છે અને ભારત સાથે તેનું બેઝાલુ યંત્રું જોડે એમ જાતના મોટા ભાગ ના-રાષ્ટ્રો પણ માને છે. પણ પોર્ટુગીઝ સરકાર એનો નનો છોડતી નથી.

ગોવાની પ્રજાના સ્વાતંત્ર્ય સંગ્રામને ભારતની પ્રજાનો પુરો સાથ અને સહકાર સંપાદ્યો છે. ભારતના તમામ રાજદારી વક્ત્રો, ગોવાની મુક્તિના પ્રશ્ન પર એક થયેલા છે. અહિંસા અને શાંતિના સિદ્ધાંતોને વરેલી ભારત સરકાર, ગોવા અંગે કડક નીતિ અપનાવી રહી છે પણ સાથેસાથ શાંતિ માર્ગની તેની નીતિથી તે લેશમાત્ર ડગવા માંગતી નથી.

આમ છતાં લોકસભાની ચાલુ બેઠક તો, ૩૧મી મેએ પુરી થયા પછી, વડા પ્રધાન શ્રી નહેરૂ, લોકસભાના વિરોધ પક્ષના સભ્યો સાથે ગોવા અંગે ચર્ચા મંત્રણા કરનાર છે. નિરીક્ષકોનું માનવું છે કે, ગોવાને વહેંચામાં વહેંચી તમે પરદેશીઓનાં હાથમાંથી મુકત કરવા અંગેના ઝડપી પગલાં

લેવાની વિરોધ પક્ષના સભ્યો વડા પ્રધાનને વિનંતિ કરનાર છે. શ્રી નહેરૂ અને વિરોધ પક્ષના આગેવાન સભ્યો વચ્ચે થનારી આ ચર્ચા મંત્રણા પરિણામ પર અત્યારે સૌરાષ્ટ્રની મીઠ મંડાવ છે.

પાકીસ્તાનને એતવણી

સંયુક્ત રાષ્ટ્ર સંસ્થા (યુને)ની સલામતી સમક્ષ સ્વીડીશ રાજનીતિજ્ઞ શ્રી માર્સોને, કાશમીરનો અહેવાલ મને ત્યારે ચર્ચા અને એનું પરિણામ મને તે આવે એ હકીકતને ભારત લેશ માત્ર મદત આપતું નથી. કાશમીર અંગેની ભારતની નીતિમાં પણ જરા નેટલો ફેરફાર થનાર નથી. કાશમીર ભારતનો ભાગ બની ચુક્યું છે અને ભારતની પ્રજા સાથે કાશમીરની પ્રજા એકમેક યદ ગર્હ છે એ વાત પણ ફનીયાએ ક્યારનીયે જાણી લીધી છે.

તાલેતરમાં ભારતના સંરક્ષણ પ્રધાન શ્રી કૃષ્ણમેનને પાકીસ્તાનને સાદ વાત સુધાવી દીધી છે, કે કાશમીર પર મોઢ પણ પ્રકારનું આક્રમણ ભારત તરફથી બાળવામાં તો આવશે એટલું જ નહિ પણ એ આક્રમણને ભારત, જડબાતોડ જવાબ પણ આપશે.

જાપાનના વડા પ્રધાન ભારતમાં

જાપાનના વડા પ્રધાન શ્રી નોજુચુકે કીષીનું ભારતમાં આગમન થયું છે અને પોતાના આગમનની સાથે જાપાન ના મહાઅમાલ્યે, છેલ્લા સેંકડો વર્ષો દરમિયાન, ભારતના ધર્મ, કલા, આહિત્ય અને શીલસુશીએ તેમજ ભારત ની અનેક બંધ પ્રશ્નાલિકાઓ જાપાન ની પ્રજા પર પાડેલી અસરનો ખ્યાલ આપ્યો છે.

શ્રી કીષી અને શ્રી નહેરૂ વચ્ચે આંતરરાષ્ટ્રીય પરિસ્થિતિ વિષે ચર્ચા મંત્રણા પણ યદ ચુકી છે. આમ તો વિશ્વના મહત્વના પ્રશ્નો પર ભારત અને જાપાનની નીતિ લમબજ એક બીજાને મળતી છે પણ પ્રજાસત્તાક ચીન અંગે જાપાનની નીતિ જુદી પડે છે, ભારતે જ્યારે પ્રજાસત્તાક ચીનને રાજદારી માન્યતા આપી છે ત્યારે જાપાને એ દિશામાં હજી સુધી પગલું બધું નથી.

આથી રાજદારી નિરીક્ષકોનું કહેવું છે કે, શ્રી નહેરૂ અને કીષી વચ્ચેની

ચર્ચા મંત્રણામાં, ચીનને માન્ય રાખવાનો પ્રશ્ન જરૂર આગળ રહી હશે. ભારત, પ્રજાસત્તાક ચીનનું મિત્ર રહ્યું છે એટલે ચીનને માન્ય કરવાના પ્રશ્ન અંગે શ્રી. નહેરૂને શ્રી. કીષી વચ્ચે વિચારોની પુરેપુરી આપલે યદ હશે.

દિલાખી સુંબઈ રાજ્ય

સુંબઈ સાથે સંયુક્ત મહારાષ્ટ્ર રચવાના પ્રશ્ન પર ગદ સામાન્ય સુંબઈ માં સારી સંખ્યામાં સુંબઈ આવેલા સંયુક્ત મહારાષ્ટ્ર અને મહાસુજરાતના દિમાપતીઓની અલમ અલમ રાજ્યો ની રચના કરવાની માંગણીને ભારત સરકારે એક વધુ વાર નકારી કાઢી છે. લોકસભાની ચાલુ બેઠક દરમિયાન, સંયુક્ત મહારાષ્ટ્ર અને મહાસુજરાતની રચનાને તરફેણ કરતાં સભ્યોને, શુદ્ધપ્રધાન પંડીત ગોવંદ વલ્લભપંતે, નમ્રતા પુવંક પણ કડક ચુનોમાં કહી દીધું છે કે, ભારત સરકાર, સુંબઈના પ્રકરણને ફરીને ઉઘાડવા માંગતી નથી. દિલાખી સુંબઈ રાજ્ય ની રચનાને વેરવિખેર કરવામાં આવશે એવો કોઈએ સ્વપને પણ ખ્યાલ કરવો નહિ.

શ્રી પંતે એ પણ સ્પષ્ટ કહ્યું છે કે, સુંબઈ રાજ્યની મોટા ભાગની પ્રજાએ તો દિલાખી રાજ્યની રચનાની તરફેણમાં જ મતદાન કર્યું છે.

પણ સુંબઈને મહારાષ્ટ્રમાં લાવી આપવાનું મતદારોને 'વચન' આપીને સુંબઈએ સંયુક્ત મહારાષ્ટ્ર વાઠીએ જે તેમની માગણી પડતી મુકે તો મતદારો પાસે તેઓ ફરીને જઈ શકે નહિ. એટલે તો તેઓ આંદોલનની બાબાને જ ઉપયોગ કરી રહ્યા છે. મહાસુજરાતની બાબતમાં પણ તેવું જ છે. પણ આ પ્રકારની આંદોલનો લાંબા કાલ માટે ટક્યા નથી એવું ઇતિહાસે પુરવાર કર્યું છે. લોકશાહી દેશમાં બાબાવાદ કે પ્રાંતિયવાદના ઝેરને કાઢ રચાન હોઈ શકે નહિ.

શ્રી. પ્રકાશભૂતું અવસ્થાન

'આંધ્ર કેસરી' શ્રી ટી. પ્રકાશભૂતું આ અહવાદીયા દરમિયાન, ૮૬ વર્ષની વયોવૃદ્ધ ઉંમરે અવસ્થાન નીપજ્યું છે. આંધ્રકેસરીનાં દેહ વિલય સાથે, ભારત ની રાજદારીક્ષિતિ જ પરનો એક યમકતો સિતારો ખરી પડ્યો છે. ભારતના આઝાદી સંગ્રામમાં શ્રી પ્રકાશમે બળવેલો ભાગ અને માબોસ કાળે તેમણે આપેલું બલિદાન, ભારત ના ઇતિહાસમાં હંમેશા સુવર્ણક્ષિરે અંકિત બની રહેશે.

આંધ્ર પ્રદેશની રચના થયા પછી એના પ્રથમ મુખ્ય પ્રધાન બનવાનું

માન શ્રી પ્રકાશમે મળ્યું હતું. મદ્રાસના મુખ્ય પ્રધાનનો હોદ્દો પણ તેમણે શોભાવ્યો હતો. રાજદારી મતભેદને કારણે તેઓએ એકવાર ટ્રેસિસ થી વિખુટા પણ પડ્યા હતા.

પણ તેમનાં અવસ્થાન પછી, તેમને અપાયેલી બંધ અંબલિ, તેમની લોક પ્રિયતાનો સબબ પુરાવો છે. તેમનાં કાર્યો અને જીવન, આજની અને આવતી પેઢીને હંમેશા પ્રેરણારૂપ બની રહેશે.

ગરજ ડોને ?
અવેરચ'દે દેશાની

ગરજ હોય તો આવ ગોતવા :
હું શીદ આયું હાય, હરી !
બોલ મને જો હોય બેવના,
હું શીદ રહેલ ઝલાઈ, હરી ! (૧)

ગેમ તણી સંતા કુકડીમાં
દાવ તમારે શિર, હરી !
કાળાંતરથી દોડી રહ્યા છે —
તોય ન કાળ્યા ક્રમ, હરી ! (૨)

સુશીઓને સખી-બકોતો કુલ્યા,
વલ વલિયા સહુ વ્યર્થ, હરી !
'સનમ ! સનમ !' કહીને કો' રજબ્યા'
મોઢ 'પિયુ ! પિયુ ! સાદ કરી. (૩)

પોતાને પતિતો-ફુરટો કહી,
અપમાને નિજ જાત, હરી !
એ માંહેનો મને ન માનીશ :
હું સમવડ રમનાર, હરી ! (૪)

તલ સાટો મુજ અંતર ડેરા,
દાખવું તો મને થિકક, હરી !
પતો ન મારો તને ખતાવું—
હું—તું છો નજદીક, હરી ! (૫)

મારે કાળે તુજ તલ સાટો,
હવે અજબ્યા નથી, હરી !
હું રિસાવલને તું મન વે,
વિષ વિષ રીતે મથી, હરી ! (૬)

પવન બની તું મારે દારે,
મધરાતે ધૂમરાય, હરી !
મેઘ બની તે મધુરા મધુરા,
માણ્યા મારાં ગાય, હરી ! (૭)

વૈશાખી બળ જળતા વનમાં,
દીકા ડાબે ડાળ, હરી !
લાલ હંગોળી આંજળી આળા,
તારા હાથ હજાર, હરી ! (૮)

માહજકું બનીને તેં સુજને,
બોલ્યો ખલપતી માંય; હરી !
હું બંધો કાલ્વ : તું બની કુકર,
રમ દોળા યો...શરમ હરી ! (૯)

પથ્થર-લકકડ-પથુ...પંખી રો,
નજર તમારી સુકાવી, હરી !
માનવ થઇ પડું હાથ હવે, તો
જગ કહેશે-મયો ફાવી હરી ! (૧૦)

લખ ચો રાશીને ચકરાવે,
ભમી ભમી હુંલથુ હાર, હરી,
ડાકો થો કાં દાવ પુરા દે,
કાં તો હાર સ્વિકાર, હરી ! (૧૧)

ગાંધીજીની જીવન કથા

(કથનાર: ગરૂડ મરેય)

પ્રકરણ ૧૩૩

બેર ચુક અને તે પછી

શિષ્ય આદિકામાં હોલેન્ડથી જે ક્ષય લોકો જાણે તેને બેર કહે છે. તેમની સાથે ખીડીશને લગાડ શરૂ થય ત્યારે ગાંધીજી બેર લોકો તરફ સહાનુભૂતી ધરાવતા હતા પરંતુ તેઓ ખીડીશ સામ્રાજ્યના વતની હતા જેથી જેમની તેઓ પ્રભુ છે તેમની તરફેણમાં સેવા આપવી જોઈએ એમ તેમને લાગ્યું અને તેમને બિલ્લિ એનાં લોકો વહેનડાવવા માટે લડવું નહોતું તેમ જ તેઓ જીંદગીને જોખમ માં મુકવા માટે ડરતા પણ ન હતા.

આથી તેમણે બેર તેટલા ઠીંઠી મિત્રોને એકઠા કર્યા અને તેમને એમ્બ્યુલન્સની હુકડીમાં કામ કરવાનો ફાઈલ લઈ લાવીને આપવા માંડી અને ચિત્તે પણ તે ફાઈલ લીધા. આમાં જ્યારે તેઓને સર્ટિફિકેટ મળ્યાં ત્યારે તરત જ ગાંધીજીએ ખીડીશ સરકારને સેવા આપવાની મામલો કરી.

ની ન હતા પણ ધણી મળતાવડા અને ઘવાયેલા રોનિકો માટે કરેલી સેવા માટે કૃતજ્ઞતા બતાવતા હતા અને ઠીંઠીઓ પ્રત્યે તેઓ બાઈ જોની જેમ વર્તન રાખતા હતા.

એમ્બ્યુલન્સ ઠેરમાં જોડાયેલા ઠીંઠી એમાં પણ બલિવેદનો કોઈને ગર્વ ન હતો અમર ધર્મને અંગે કરી પણ અમરો નહોતો કરતા. ઠીંઠી યુસલમાન અને ખ્રિસ્તીઓ અને તેટલો મિત્રભાવ રાખીને રહેતા તેમની આસપાસ તોપ ના થતા ધડાકાઓના બચાવરત સંજોગો માં તેઓ રહેલા હતા જેથી તેમને એમ લાગતું કે ધર્મર એક જ છે અને તે જ સર્વનો પિતા છે. આ ઉપરથી આપણે જોઈ શકીશું કે માણસ જો આ મહાન સત્યને સમજી શકે તો કુર લગાઈ પણ આશીર્વાદ રૂપ બની શકે છે.

ગાંધીજી ઠીંઠીઓની એક મોટા માં મોટી સેવાએ કરેલી છે કે તેઓ તે તેમની પોતાની જુલો તરફ ધ્યાન આપવાનું તેમને થીખવ્યું. જ્યારે લગાઈ પુરી થઈ ગઈ કે તરત જ તેઓ નવા ઉત્સાહથી તેમના આ કાર્યમાં લાગી ગયા. તેઓ ઠીંઠીઓને હંમેશાં કહેતા કે તેઓને જો તેમના નાગરિક તરીકેના હકો મોગવવા હોય તો તેવા હકો મેળવવાની તેમણે લાપકાત કેળવવી જોઈએ. દાખલા તરીકે તેમને જો ગોરાઓ માટેના ખાસ રખાયેલા લતા માં રહેવું હોય તો તેમણે હંમેશાં ગોરાઓ અને સુખડ રહેવું જોઈએ. તેમ જ તેઓ પણ તેવા લતાને સારી રીતિ માં રાખી શકે છે એમ બતાવી આપવું જોઈએ. મોટી સંખ્યાના ઠીંઠીઓ ગંદી ટેવોમાં બેઠકારી રાખે છે એમાં કરી શક નથી અત્યંત હવે ગાંધીજી એ ચલાવી લેવા નહોતા ઇચ્છતા. કુનીયાના ખીલ લોકોની જેમ તેમને પણ તેમના મોકાને ચોક્કા અને નિયમિતતા જાળવવા કરવા હતા. જ્યારે તેમણે તેમનું બધું કરવાની સેવા આપી ત્યારે ઠીંઠીઓ તેમને ખુબ ચાહતા થયા. તે પછી આજસ કે એ દીવણાનો કોષ બચાવ કરે તે ગાંધીજી

કરી સ્વીકારતા નહીં. ખુબ આજસ લોકો પણ તેમને વાજી રાખવા સુધર વાનો પ્રયત્ન કરના હતા.

[આ લેખ ઠેાપીરાઈટ હોવાથી લેખકની મંજુરી વગર એનો ઉપયોગ ન કરવા ભલામણ છે.]

ગુલિથી માટે ઉપયોગી

બંધાળી મિકેઈ 'ચમચમ'

બનાવવાની રીત

આક શેર જેટલું દુધ લઈને તેને કપડામાં એટલા તાપ પર ઉકાળો કે તેની ઉપર મલાઈનું પડ ન બની જાય તેમ જ તે ઉભરાય પણ નહિ. થોડી વાર સુધી તેને ઉકળવા દીધા પછી એક ચોસ ફેટકડી લઈ તેનો ખારીક બુકો કરી દુધમાં નાખી તરત જ કપડા સમડી પરથી નીચે ઉતારી લો. દુધ તરત જ બંધાઈ જશે. તેને કપડાથી આળો લો અને થોડી વાર સુધી કપડું બેરની રાખો જેથી અંદરનું બધું જ પાણી નીતરી જાય. શિખંડ બનાવવા માટે જેમ હકીને કપડામાં બાંધીએ છીએ તે મરકોય કાઢીએ છીએ તેવી જ રીતે આમાં બધું પાણી નીકળી જાય એટલે મરકો લઈને કપડાથી છણી નાખવો. એ વખતે એમાં વાટેલું કેસર જરા મેળવી દેવું એટલે એનો રંગ સુંદર થઈ જશે. પછી જીલેલા મરકામાંથી સપાટ ત્રિકોણાકારો બનાવીને રાખવા અને ત્રણ શેર ખાંડ લઈ તેની ચાસણી કરવી. ૩ શેર ખાંડ ૨ ફે પાલા (મોટા) કે તેથી જરા વધારે પાણી જોઈશે. ત્રણતારી ચાસણી થાય એટલે ત્રિકોણ આકારના ચમચમ એ ચાસણીમાં મુકી તેને સમડી પર મૂકી ચડવા દેવું. તાપ સાધારણ રાખવો જેથી વધુ તાપથી ચમચમ ફાટી ન જાય તેમ જ અતિ ઓછા તાપથી ચાસણીમાંથી ખાંડ છુટી ન પડી જાય. અડધા કલાક માં ચમચમ તઇવાર થઈ જશે બધા ચમચમને એક ડીશમાં કાઢી ગોઠવવા, દરેક ચમચમ ઉપર થોડી મલાઈ મુકવી અને એની ઉપર બહોમને પિસ્તાં બભરાવવાં. તેમ જ મનને પસંદ આવે તેવું એસેન્સ છાંટવું.

એક બાઈલ

બેનોને મેંબો વાનગીઓ નીચેની સરની મોકલવા વિનંતી છે.

Indian Opinion

P. Bag, Durban.

ધનની લાલસા અનર્થનું મુળ છે

કલકત્તાની ટંકશાળમાં પ્રદર્શનના કપાટમાં બનાવટી સિકકા ગોઠવીને કપાટ ઉપર લેટિન ભાષામાં એવું ચુન ટંકવામાં આવ્યું છે કે ધનની લાલસા સર્વ અનર્થનું મુળ છે.

આ સુત્ર કેટલું બધું સાચું છે? અને છતાં એ લાલસાથી લલચાઈને કેટલા બધા માણસો ધનવાન થવા મોટા સિકકા પાડીને જેલ ભેગા થયા છે! અને કેટલા બધા છટકી જાય છે?

આમાં બધા મળીને ૧૧૦૦ માણસો હતા અને તેપના મારાની સરહદમાં જઈને પણ જખમી સીપાઈઓને બચાવવાની સેવાના હિંમત ભર્યાં કામો તેમણે કર્યાં હતાં આ બહાદુરી ના કારોના હેવાલ છાપાઓમાં પણ પ્રમટ થયા હતા. એ સમય સુધી તો ખીડીશો એમ જ માનતા હતા કે ઠીંઠીઓમાં ખીલકુલ હિંમત જેવું કંઈ છે જ નહીં, પણ આ બનાવ પછી તેઓએ તેમના એ વિચારોમાં પરિવર્તન કર્યું.

આ એમ્બ્યુલન્સ ઠેરનું કાર્ય ચાલતું હતું તે દરમિયાન ગાંધીજી અને તેમના સ્નેહિતો અંગ્રેજ રોનિકોના સંપર્કમાં વધુ માટે રીતે આવ્યા જેથી તેમને જણાયું કે લશ્કરી સીપાઈઓ અભિમા

Table Model Adding Machine

ટેબલ મોડલ એડીંગ મશીન

કીંમત પા. ૯-૧૫-૦.— PRICE £9-15-0.

જો તમે વેપારી, ફરદોશોપર, હોલ્કર, હોલસેલર, બુક-કીપર કે હુકાન વેચવાની, લેવાની હોય, અગર સ્ટોક ગણવાનો હોય, નાનાં મોટાં હિસાબો ગણવાના હોય, નાનાં મોટા સરવાળા બાદ બાકી કરવાના હોય તો આ હિસાબો ગણવાનું મશીન આપને અતિ ઉપયોગી થઈ પડશે. ૧ તેની થી લઈને પા. ૯૨૯૯૯૯-૧૯-૧૨૩ સુધીના હિસાબો આપ અતિ સહેલાઈથી અને ઝડપથી ગણી શકશો.

આજે જ ઓર્ડર મોકલો.

ઓર્ડર સાથે રોસા મોકલવા સુકેશો નહી.

લખો યા મંગો :

THE ADDING MACHINE

P. O. Box 11,

CHARL CILLIERS

E. TVL.

હંમેશ કરતાં આજે બધાના હૃદયમાં આપવાના આનંદની લાગણી વધારે દેખાય છે. દુશ્મનને આપવાની સારામાં સારી વસ્તુ તે ક્ષમા લાવ, મીત્રને માટે પ્રેમ, તમારા બાળકો માટે સાચો રાહ, પિતા માટે ગર્વ અને માન, માતા અલીમાન લઈ શકે તેવું આચરણ, તમારે પોતાને માટે આદર, અને બધા મનુષ્ય માટે દયા અને ધર્મદા.

— ત્યારે —

તમારા વહાલા પ્રિયજન માટે શું ?

તેમના લલા માટે તેઓની આકૃતમાં/મદદગાર થાય તેવી

ન્યુ ઈન્ડિયાની જીન્દગીના વીમાની પોલીસી

એ એક ખરેખર સાચી ભેટ છે.

હવેનો વીમો લઈ તમારા વહાલાઓને તમે આનંદ આપી શકો છો, અને અમે તમારી સેવા કરી આનંદ લઈ શકીએ છીએ.

વીમા બાબતની સાચી સલાહ અમારી પાસેથી મેળવો.

— ધી —

ન્યુ ઈન્ડિયા ઈન્સ્યુરન્સ કં. લી.

મુખ્ય ઓફીસરો

રૂસ્તમજી (પી.ટી.) લીમીટેડ

૧૪૦ કવીન સ્ટ્રીટ,

ડરબન — નાટાલ.

શ્રીમતી તહેમી સોરાબજી રૂસ્તમજી

જણાવતા આનંદ થાય છે કે તેઓ

નેશનલ મ્યુચ્યુઅલ લાઈફ એસોસીએશન ઓફ ઓસ્ટ્રેલએશીયા લીમીટેડ

સ્થાપના ૧૮૬૯ વિક્ટોરીયા ઓસ્ટ્રેલીયા

— ના —

પ્રતિનીધી નિમાયા છે

નેશનલ મ્યુચ્યુઅલનો જીન્દગીનો વીમો એ ખરી ખાંચધરી છે.

વધુ વિગત માટે લખો યા મળો :

૧૦૬ મેન્સફીલ્ડ રોડ, — ડરબન.

બોક્સ ૪૭૬,

ટેલીગ્રામ—કેબલ “સોરાબજી”

ટેલીફોન : ૪૭૮૮૮

૪૭૪૫૩

સમાચાર સંગ્રહ

યુનીયનનું અવનવું

—ને હાની સભ્યના એક જાણીતા લેખક અને બેરીસ્ટર મી. હેરી બ્લુમને તેની 'એપીસોડ' નામની નવલ કથાને ધ્રીટીય લેખકોની કલ્પે ૧૯૫૬ ના વર્ષની પ્રથમ પકિતના સ્વીકાર્યો છે કલ્પ તરફથી ચોખ્ખેલા એક ખાણના મેળાવડામાં દાબરી આપી. ધનામ સ્વીકારવાનું તેમને આમંત્રણ આપાયું હતું જેને માટે હાંડન જવાની તેમણે પરમીટની માગણી કરેલી તે શુદ્ધપ્રધાન ડો. ડી. જી. ડેંગીસ તરફથી નકારાઈ છે.

—બીન-યુરોપીયનો માટે વીટવોટર્સ રેન્ડ યુનીવર્સિટી બંધ કરવાની સરકારની ચોખ્ખાની સામે વિરોધ ઉઠાવવા બદી હબર જેટલા વિદ્યાર્થીઓ અને સ્ટાફ નાં માથુસો સાંતિથી જોખર્મના રસ્તા પર સરહસરૂપે પસાર થયા હતા તે વખતે પોલીસ ખાતાના માથુસોએ છપી તથા નોંધ લીધી હતી.

—કેપ પ્રાંતમાં આવેલું કોંગ વીધ્યુસ ટાઉન શહેર ૧૨૨ વર્ષ પર મેની ૨૫ મી તારીખે સર બેન્-ભામીન ડી'અર્બને તે વખતના ઇંગ્લંડના રાજા કોંગ વીધ્યમ ચોયાના માનમાં એ શહેર સાથે તેનું નામ જોડી ગઢેરાત કરી હતી.

—મેરીટકમ્પર્મમાં ૨૪મી મેએ 'બ્લેક શેશ'ની મળેલી વાર્ષિક મીટીંગમાં સર્વોન્મતે દરાવાયું હતું કે, એ સંસ્થા રાજકીય પક્ષોથી પર હોષ્ટ જોના સભ્યો દક્ષિણ આફ્રિકાની નેશનાલીસ્ટ પાર્ટી સહિત જુદી જુદી પાર્ટીઓના મેમ્બરો છે જેથી આવતી મુટણીમાં એ સંસ્થા હોષ્ટ પશુ રાજકીય પક્ષને મદદ કરશે નહીં.

—મત વપના ડીસેબરની ૬ તારીખે ડરબનના ટાઉન હોલમાં આફ્રિકનોની મળેલી મીટીંગમાં ૭૨ કલાક અઝાદિ ડરબનના મેવરન ખખર આપવા ત્રિના હાબરી આવેલી તે માટે લીખરલ પાર્ટી ના પ્રમુખ મી. એલન પેટને તે તથા હસન ઇબ્રાહીમ માલ, માઇકલ કે જેથેન્ અને લીએ કુપરને ડરબનની ડેર્ટમાં ૨૪મી મેના દિને પાંચ પાઉંડ નો દંડ અમર સાત દિવસની જેલ થઇ છે. બીજા બે જણાં ફોરે-સ મ્પાકે અને સેલ્મોર્ન મ્પોન્માને ત્રણ ત્રણ પાઉંડ અથવા સાત દિવસની સજા થઇ હતી. આ સોમ અધીક નોંધાવી છે.

—આફ્રિકન ઓએને પરમીટ રાખવી પડે તે સામે ત્રિરોષ રજુ કરવા અથા અહવાડીયે જોહાનીસબર્ગના ટાઉન હોલ આમળ છ હબર આફ્રિકનો સહિત એક ડેપુટીશન મેવરને મળવા

મયું હતું. જેને સહાનુભૂતી બરો જવાબ આપવા પછી ટોણું સાંતિથી વિખરાઇ મયું હતું એ અંગે જોહાનીસ બર્ગના મધ્ય બાગે આવી મોટી સંખ્યા માં આફ્રિકનો બેમા થાય તેને જોખમ રૂપ માની પોલીસના એસીસ્ટન્ટ કમીશ નરે બીજવાર એમ મરો તેા પોલીસને વચમાં પડયું પડશે એમ મેવરને જણાવ્યું હતું.

—વેલકમ-ટ્રાન્સવાલની પોસ્ટમાં કામ કરતા એક આફ્રિકનને સાઇકલ પર ભોકે-શનમાં જતાં સાઇકલની પાછળ બાથેલું કાડખોડના બોક્સમાં બાંગ Daggા હોવાના શક પરથી એક આફ્રિકન પોલીસે એટકાવી તપાસ કરી તેા તેમાં ૨૯ હબર પાઉંડની બેન્ક નોટો મળી આવી હતી. જે માટે તેને પકડયો હતો. આ નોટોનું પાસંલ થોડા વખત પર જોખર્મની બેન્ક વેલકમની બેન્ક પર પોસ્ટમાં મોકલેલું તે મેઇલ બેગ માંથી ગુમ થઇ મયું હતું.

—વીટવોટર્સ રન્ડના સી. આઇ. ડી ખાતાના વડા અધિકારી કનંદ ઉદ્ધ બોળર્મ જેના હસ્તક જોખનહીમર ડાય મન્ડની બેઠી તપાસણી ચાલી હતી અને જેઓ દક્ષિણ આફ્રિકાના એક પ્રખ્યાત ડીટેક્ટીવ તરીકે જાણીતા થયેલા છે તેઓ સાઉથ આફ્રિકન પોલીસમાંથી ફરાગત થયા છે એના માટે કચું કારણુ નથી દર્શાવ્યું.

—કેપટાઉનના નવા નિમાયેલા આર્થ બીયપ રેવરન્ડ જુસ્ટ ડી. બ્લેક ધ્રીટન માં નથી જન્મેલા અને યુનીયનના શહેરી પશુ નથી જેથી સા. આ. ના કાયદા મુજબ તેઓ પરદેશી સાઉથ આફ્રિકન તરીકે મનાશે એમ શુદ્ધ ખાતા ના એક વક્તાએ ૨૨મી મે એ કહ્યું છે બીજા વિદેશીઓની જેમ તેમને પશુ ઇમીગ્રેશનના અંકુશ હેઠળ પસાર થવું પડશે પણ તે માત્ર ત્રિપ રૂપે જ હશે તેઓ પ્રત્યે દક્ષિણ આફ્રિકાના રહીશના જેવું વર્તન રખાશે જેથી રેજીસ્ટ્રેશન ની ઓપીસે રીપોર્ટ કરવાની જરૂર નહીં રહે.

—દક્ષિણ આફ્રિકાની નેવી માટે ખાસ ઓર્ડરથી બંધાવેલ એવું પહેલું જહાજ કિનારાની માઇન સ્વીપર એચ એમ. એસ. એ. એસ. ડરબન દક્ષિણ આ-ફ્રીકાના હાય કમીશનરની પાંત મીસીસ જે. ઇ. હોલો વેઇના હસ્તે ૧૨મી જુને સાઉથ હેમ્પટનમાં તરવું મુકાશે. આ જહાજ ત્રણ નાની તોપ સહિત ૧૫૨ શીટ લાંબુ અને ૨૮૧૧૧ શીટ પહોળું છે.

—કેપ વેરનના નેટીવ પ્રતિનિધિ મી. બી. એ. લેવીટાસનાં મરણથી પ્રાંતિક ધારાસભામાં ખાલી પડેલી બેઠક માટે

તા. ૨૩મી મેના દિને કેપટાઉનના ૨૯ વર્ષની વયના એક લેન્ડ સર્વેયર અને ટ્રેડ યુનીયનના કાર્યકર્તા મી. મેનટયુ-રોક જેઓ જોખર્મમાં ચાલતી હાય ડ્રીઝનની તપાસના ૧૫૬ અકિતઓ પૈકીના એક છે તેમની નીમણુક જાહેર થઇ છે.

—દક્ષિણ આફ્રિકાનું એક માત્ર રાષ્ટ્ર ગીત તરીકે સ્વીકારાયેલું "ડાય રોમ" ના રચનાર રેવરન્ડ એમ. એલ. ડી વીલીયસને વાર્ષિક ત્રણસો પાઉંડનું પેનસન આપવાની બલામણુનો સર-કારે સ્વીકાર કર્યો છે એ પેનશન જીવન બર આપવાની મુચના થઇ છે. પાકાં મેન્ટની પેનશન કમીટીને એ બલામણુ સોંપાઇ છે.

વિદેશની વિવિધતા

—જાપાનમાં ઓશાકાની ઇન્ટરનેશનલ એટમીક ફોરમને નોખં અમેરીકન એવી-એશનના ડો. એ. બી. માર્ટીને અથા અહવાડીયે જણાવ્યું છે કે એટમીક શક્તિથી ચાલી શકે એવું રેલવે જેજીન હમણા ચાલે છે એટલા જ કદ અને વજનમાં સારી રીતે બનાવીને ચલાવી શકાશે.

—જીનેવાની કેન્ટોન લ ડ્રીબ્યુ ન લે જાણીતી શીલ્મ નટી રીટા હેઇનર્થને પ્રીન્સ અલીખાન સાથેનો લગ્ન વિચ્છેદ ૨૩મી મેએ મંજુર કર્યો છે.

—ઓટાવામાં ગવર્નમેન્ટ હાઉસના એક વક્તાએ ૨૩મી મેએ જણાવ્યું છે કે ધ્રીટનના માજી વડા પ્રધાન સર એટની ઇડન હજુ પશુ ધણા માંદા ગણાય અને સારા યતાં ધણા સમય નીકળી જશે.

—ધ્રીટન અને ઇજીપ્ટના નાણાં શાહી એા મુએઝ ફેનાલની ખટપટ પછી સ્ટીલીમ વિભાગમાં વ્યાપારી સંબંધ ફરીથી ચાલુ કરવાની ઇજીપ્ટની માગણી થી બંને દેશોના વ્યાપારી સંબંધોમાં પ્રાયમિક વાટાઘાટો કરવા ૨૪મી મેએ રામમાં બેમા થયા છે એ મીટીંગ ૧૦ દિવસ ચાલશે એ અંગેની કશી વ્યાતમી બહાર નથી પાડવા ઇચ્છતા પશુ એક ઇજીપ્ટીયને કહ્યું છે કે વાતાવરણ મળતાવડું છે.

—ડોમોસાના ટાઇપર શહેરમાં યુનાઇ ટેડ સ્ટેટસની આરમીના માર્ટર સર્વન્ટ રોખર્ટ રેનોલ્ડે કુઓમી ટાંગ પાર્ટીના એક કાર્યકર્તા ડ્યુ બી ટાનેને બાયરૂમ માં ડોકાવવા માટે પીસ્તોલથી મારી નાંખ્યા પછી ડોર્ટ તેને નિરોપ દરાવી ડોડી કુકેલા જેથી ૪૦ હબર માથુસો નું ટોણું અમેરીકન એલબી ખાતાની ઓપીસે ત્રિરોષ ઉઠાવવા મેયું મતાં હુલ્લડ થયું હતું. એ ચાંમ કાઈ શોની સરકારે કાણુ રાખવા ચાંપતાં પંચલાં લીધાં હતા કેટલાક માથુસો મરી ગયેલાં અને બે અમેરીકન બીહીંબ બાળા મુકાયેલી. ૨૪મી મેએ ચાંમ

કાઇ શોની કેપીટેર અમેરીકાની સાથે બાવિ સંબંધ અંગે કેટલાક કલાક સુધી વિચારણા કરી હતી. અમેરીકન અને ધ્રીટીશોને ધરની બહાર નીકળવાની મના કરવામાં આવેલી છે.

—ધ્રીટીય લેખર પાર્ટીની ડોમનવેલ્થ ડોન્દરન્સમાં દક્ષિણ આફ્રિકા એક જ ડોમનવેલ્થ પ્રદેશ પ્રતિનિધિ સિવાયનો રહેશે ડોર્કામમાં મળનારી આ ડોમ-દરન્સમાં ૨૪ દેશના ૬૦ પ્રતિનિધિ તથા ધણા પ્રેક્ષકો હાબરી આપશે. દક્ષિણ આફ્રિકામાંથી મીસીસ જેસી મેકફર્સોન જવાનાં હતાં પશુ તેમને શુદ્ધમંત્રી એ પરમીટ નથી આપી જેથી જઇ શક્યાં નથી આ ડોન્દરન્સ માં ધ્રીટીય લેખર પાર્ટીના પ્રમુખ મી. હ્યુ ગેઇટરકળ; આમથા ડોલોનીયલ સેક્રેટરી મી. જેમ્સ ગ્રીપીથ્સ; ધ્રીટીય લેખર પાર્ટીના ખજાનચી મી. એમ્બુરીન બીવન તથા ટ્રેડ યુનીયન ડેવિસના જનરલ સેક્રેટરી સર વીન્ડટન ટ્યુચન બાવણે આપવાના છે.

ભારતના સમાચાર

—ભારત સરકારે દક્ષિણ આફ્રિકાના વિદ્યાર્થીઓ માટે ઉચ્ચ શિક્ષણ માટે સાત શિબ્યવૃત્તીઓ આપવાનું નકકી કર્યું છે. આ શિબ્યવૃત્તીઓ સાર્વકૃતીક હશે. જેમાની પ્રત્યેક એક કલડાં અને આ-ફ્રીકન વિદ્યાર્થીને અને પાંચ દક્ષિણ આફ્રિકાના હોંઠીઓ માટે હશે.

—હોંદ સરકારે જનતા લાઇફ પોલીસી નું કામ સરકાર હસ્તક લઈ લીધુ છે તેના પહેલા પગથીયાં તરીકે કામદારોને લાઇફ પોલીસીઓ કઠાવવા કહ્યું છે તેને પરીણુમે એક જ કલાકમાં એક હબર પોલીસીઓ કાઢી હતી.

—હોંદના હાય વજુટને માલ પેરીસ અને મનીખમાં પ્રદર્શીત કરવામાં આવ્યો હતો. પેરીસની 'મેાન મારચ'ની દુકાણુમાં વેચાયુ કરવામાં આવ્યું હતું. જરમનીમાં હોંદને હાય વજુટ માટે 'ગોલ્ડ મેડલ' ધનામ મળ્યું હતું.

—ભારતમાં રૂપીયાની શરૂઆત ૧૭૫૭ માં થઇ હતી. આ વખતે નવાબ સિરાજ ઉદ્દુલા અને ધ્રીટનની ઇસ્ટ ઇન્ડિયા કંપનીએ મળીને ટંકશાળા કલકત્તા ખાતે કરી હતી.

આપણી એક કહેવત છે: 'માથુસ જોઇએ વસી ને સોનું જોઇએ ધરતી.' એવી જ એક ઝેરરોસોવેડિયાની કહેવત:

ધોડાને એક મહિના પછી વખાણો અને—

જીને એક વર્ષ પછી!

* * *

કમનસીબ કેવળ મુકસાન કરવા માટે આવે છે, એમ માનવું સાચું નથી.

—ઇ.હા.બી.

धीरुभाई पी. नायक

जुहमीपर, जुसादरी, चीमातां अने नगरबंदी जेवना

दोस्तान अजर दुनीयाना काई पक्ष बांगनी इबाई इरियाई अजर नमीन भाजे जुसादरी करवा वेर सिंहां अमादी भासुते जुहोम करी.

एडमी, आज, गोरी, दुसुद, नगरमात, खेड्यास, विगेरेना चीमा अने वतराची नापीजे छीजे.

ईन्डमटेकस, परसनल टेकस, दिखालना गोपडा वजावना देव-यु इवीयरन्स सर्वोक्सीट के वेपारना सायसेन्सी पासपोट तेमन ईमीग्रेशनने वचवी जाणतोभां हई पक्ष ही वीधा विना अजे भईत सवाड आपीजे छीजे.

नेशनल अयुयुअव वार्ड असेोसिएशन जोड जोरदुहीया अने गोडशावर ईनरयुन्स कंपनी वीमाटेडना प्रतिनिधि.

Phone : 33-9033. 26 Barkly Arcade,
Cor. 38, Market & Diagonal St., J'BURG.

लगन प्रसंगो भाटे

अमने भणो.

सुरती जमखुना अजे स्पेक्षलीस्ट छीजे.

श्री डेपीटननी अंगत डेभरेम नीचे युनीयनना अने रोडरीयाना काई पक्ष बांगनां तभारे सुभासे आची रसेाई करवानो अजे कन्ट्रोल वईशुं.

डेपीटन्स प्वाल्कनी होटेल

(धी डेनर मीकाई हाउस)

जे अने विकेटोरीया स्ट्रीटना जुझापर - डरभन.
इान नं'बर २३४१४ टेलीग्राम : KAPITAN.

करनीयर! करनीयर!! करनीयर!!!

वेल्थ एड, वार्डनीअर एड, वेड'शेअ, डरेसीअ वेस्ट, साईड गोड' जोडीस डेस्क, जुक केस, टेबल, तहन डीकायत हाने जरीदी खकरी. अते पधारी लाज वेवा सुकरी नहि.

—जोडस, टेबल अने डीयन डरेसर—

जे वमारी डेभरेम नीचे तईवार याय छे. तेनो स्टोक वमेसां तई-वार रहे छे. मात रोडका बावाना प्राईस वीस्ट भंगवा अने वेपार आगव वधारे.

L. MISTRY

51 BREE STREET, BURGERSDORP, J'BURG.
PHONE 33-4691. BOX 2526.

MOSENTHALS TRAVEL AGENCY

91 MARKET STREET, JOHANNESBURG.

(Telephone : 23-1111)

Have pleasure in advising that they have appointed as their special representative for their Indian clientele :

MR. DHIRUBHAI P. NAIK,

26, Barklay Arcade, 38, Market Street,
JOHANNESBURG. (Telephone : 33-9033.)

Who will be pleased to look after any passports, revenue clearances, visas, immigration matters, health certificates, currencies, customs and any other travel matters.

Weekly Service from Johannesburg, By ALITALIA AIRLINE
To NAIROBI with Convenient connections to India & Pakistan.

Phone 332651 P.O. Box 1549 Tel. Add ENBEEDEE

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

33 West Street, JOHANNESBURG.

MANUFACTURERS OF LADIES' & GIRLS' STRAW & FELT HATS
WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS
HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

देशमी तेमन सुतराड हापड, बुवन नर्सो, बुव, जाणके भाटेनो नत नतनो भाव, धर वपराश भाटे तेमन वजाई प्रसंगोअे शलुआर भाटे रीजन वगेरे मटि अमारि लां प्रथम तपास करवा भवाभणु छे.

मास्टर ब्रदर्स (प्रा.) लीमिटेड

३३ वेस्ट स्ट्रीट, जोहानिसबर्ग.
जोडस १५४९.

ताणुं उमहा कूट

आंभा अजध, वीवी अजध, रताण अने सुरखुनी जोसभ आलु छे. आडु शी १-३ रतल, लसलु शी. १-३ रतल.
पापड नं'बर १ शी. १०, नं'बर २ शी. ८ १००.

हपुरी अने वेवली पान जलर बाव, पोस्टेन वुई. जाखीट शी. १०-६ डजन; वीणी अने रकवेर जाखीट शी. ११-१ डजन.

रोडरीया, न्यासावेन्ड अने जेवलयन कंगिना जोरडरे ६पर पुरड ध्यान आपी काई पक्ष वस्तु परमीट वदावी जोखुशुं.

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) LTD.
WHOLESALE FRUIT MERCHANTS
P. O. Box 251. DURBAN.

ज्ञान मेणववा लायक पुस्तके

गिता रवनी	१	३
डेणवणी विकास (श्री. मधुवावा)	३	०
स्त्री यु. मयोडा	४	६
समुणी कांती	४	०
डेणवणी वडे कांती	७	१
सरदार वल्लभाबाई भाग १	१३	०
जेक धर्म युव (अमहावाडनो मन्डरोनी वडतनो वृतिदास)	१	३

गांधी साहित्य

पायानी डेणवणी (गांधी)	३	०
अमारा ज्ञा (स्टुरला गांधी)	४	०
गांधीनो सरकार साथे पत्रव्यवहार	३	०
जापुनी जेवाभां	१	०
स्टुरला रमारक अ'क—('इन्डियन ओपिनियन')	१	१
गांधी रमारक अ'क	२	०
जापुना-जाने पत्रो (स्टुरला पर वजावला पत्रो)	२	१
दाधोबाई	१	१
नजाभ्यान	०	१

Obtainable from:

'Indian Opinion' P. Bag,
Durban, Natal.

સ્વર્ગ અને મૃત્યુ લોક

શ્રી સ્વીન્દ્રનાથ ટાગોર કૃત

હૃદય-સુર્ય, એક વાર દેવો દારા આપણે સ્વર્ગ છુટી લેવામાં આવ્યું હતું. ત્યારે આપણે દેવોએ અને માનવીઓએ ભેગા મળી સ્વર્ગ માટે યુદ્ધ કર્યું હતું અને સ્વર્ગનો ઉદ્ધાર કર્યો હતો, પરંતુ આજે એનાથી ક્યાંય મોટી આપણી વિપદા છે. આ વાત નો આપ વિચાર કરી શ્વેલો.

બહુરપતિ:—મહેન્દ્ર, આપની વાત હું કીક સમજી નથી શક્યો. સ્વર્ગ માટે કઈ વિપદાની શંકા આપ કરી રહ્યા છો?

હૃદ:—સ્વર્ગ છેલ્લે નહી. બૃ:—સ્વર્ગ નથી! જે ઠેવી વાત, તો આપણે હાથમાં ક્યાં છીએ?

હૃ:—આપણે આપણા પુનરાવર્તન માં છીએ. સ્વર્ગ ન જાણે ક્યારે ધીમે ધીમે ક્ષીણ થતાં થતાં છાયા બની હુપ્ત થઈ ગયું છે. આપણે એ જાણી પશુ ન શક્યા.

કાર્તીકેય:—પશુ દેવરાજ, સ્વર્ગના બધા સમારંભો અને અનુષ્ઠાનો તો શરૂ છે?

હૃ:—અનુષ્ઠાનો અને સમારંભો બધી બધા છે. દિવસના અંતમાં સુધીરતની જેમ, તેની પાછળ અંધકાર છે. તમે તો જાણો જા, દેવ સેનાપતી! કે સ્વર્ગ એટલું મીઠા બની ગયું છે કે, કોઈ જાતની વિપદાનો ભય પશુ નથી રહ્યો. દેવોએ સુમધુગાંધારી પણ એના ઉપર આક્રમણ નથી કર્યું, એના આપણને ખ્યાલ સરખો નથી. વચ્ચે વચ્ચે ન્યારે સ્વર્ગ પરાજીત થઈ બારે સ્વર્ગ હતું, પરંતુ ન્યારથી....

કા:—આપનું કહેવું કાંઈક સ્પષ્ટ થતું જાય છે.

બૃ:—જેમ સ્વર્ગમાંથી જાતનાં ભાષ થાય છે કે આપણે સ્વર્ગ જોતા હતાં તેમ હૃદની વાતો સાંભળતાં સમજાય છે કે, એક મોખાની વચ્ચે આપણે છીએ. પરંતુ હજી એની ખુમારી સંપૂર્ણ દુર નથી થઈ.

કા:—મને ઠેવો ભાસ થાય છે કહું! ભાયામાં તીર છે, એ તીરોનો બાર ઉપાડી રહ્યો છું, એ તીરોમાં જ મન શું ચલાવ્યું છે. વિચારું છું—અધુ બરાબર છે. એજ સમયે ન જાણે કોણ બોલી ઉઠ્યું, એકવાર તારી ચારે પાશ્ર્વ આંખ ઉઘાડીને જો તો ખરો. નજર ફેરવી જોવું છું, તો તીર છે, પશુ લક્ષ્ય સાધવા કાંઈ જ નથી. સ્વર્ગનું લક્ષ્ય ચાલ્યું ગયું છે.

બૃ:—આમ કેમ બન્યું તેનું કારણ તો જાણવું જોઈએ.

હૃ:—જે માટીમાંથી રસ બેચી સ્વર્ગના કુલો કુલ્યા હતાં તે માટી

સાથનો તેનો સંબંધ તુટી ગયો છે.

બૃ:—માટી આપ શોને કહે છે?

હૃ:—પૃથ્વીને. યાદ હશે, એક દિવસ, માનવે સ્વર્ગમાં આવી દેવતાઓના કાપમાં મદદ કરી હતી અને દેવતાઓએ પૃથ્વી પર ઉતરી માનવના યુદ્ધ માં અસહાયક થઈ ગયાં હતાં. બારે સ્વર્ગ અને મર્ત્ય બંને સહ બની ગયા હતાં, તેથી તે યુગને સસયુગ કહેવાતો. એજ પૃથ્વી સાથે હવે સંબંધ ન રહેવાથી સ્વર્ગ શું પોતાના જ અમૃતથી બની શકશે?

કા:—અને પૃથ્વી પણ ખલાસ થતી જાય છે દેવરાજ. માનવ માટી સાથે એવી રીતે મળતો જાય છે કે, એને પોતાના શૌચ પર હવે વિશ્વાસ જ નથી રહ્યો. દેવળ વસ્તુ ઉપર જ એનો શ્રદ્ધા છે. વસ્તુ માટે જ મારા મારી અને પુના મરણી ચાલી રહી છે. સ્વર્ગનું આકર્ષણ ને તુટ્યું છે, તેથી આત્મા વસ્તુનો ભેદ કરી પ્રકાશ તરફ ઉડી જ નથી શકતો.

બૃ:—હવે ઉદ્ધારનો ઉપાય શું છે?

હૃ:—પૃથ્વી સાથે સ્વર્ગનો ફરીથી યોગ સાધવો જોઈશે.

બૃ:—પરંતુ જે માનવી દેવતા પૃથ્વી પર ઉતરતાં તે માર્ગના ચિન્હો ઘણા ઠીવસથી હુપ્ત થયા છે. જે તો માન્યું, સાઈન યથું, વિચાર્યું હતું, આ વખતે પ્રમાણીત થશે કે સ્વર્ગ નિરપેક્ષ છે, નિરાશ્રય છે, અને તે પોતે પોતાથી જ સંપૂર્ણ છે.

હૃ:—એક દિવસ બધાને એમાજ વિશ્વાસ હતો, પરંતુ હવે સમજાવવા લાગ્યું છે કે પૃથ્વીના પ્રેમથી જ સ્વર્ગ ઉતરી શકે છે, નહીં તો સ્વર્ગ વેરાન થઈ જશે. અમૃતના અભિમાનમાં આ વાત જુલાઈ મધ્યેથી પૃથ્વી પર જવાનો દેવતાઓનો માર્ગ અદૃશ્ય થયો.

કા:—દેવતા પરાજીત પછી આપણે કોઈ બાંધી સ્વર્ગને સુરક્ષિત કરી દીધું. તે દિવસથી સ્વર્ગનું અન્યથા સ્વર્ગમાં જ ભેગું થયા કહ્યું છે, બહાર એનો કશો ઉપયોગ નથી, અને તેથી એનો ક્ષય નથી થતો. યુગયુગોની નિર્બંધતાને કારણે એની એટલી ઉચતી થઈ ગઈ છે કે, બહારના બધાથી સ્વર્ગ પુખ્ત દુર ચાલ્યું ગયું છે. સ્વર્ગ તેથી જ આજે એકાંઈ છે.

હૃ:—ઉચતી હો કે દુર્બલી હો, જે સમગ્રની સાથે વિચ્છેદ કરાવે છે તેજ વ્યથતા પશુ આજે છે, સુદૃઢ મહત્ત ન્યારે દુર ચાલ્યું જાય છે ભારે એનું મહત્ત નિરર્થક થઈ પોતે જ પોતાને બારણ માર બની રહે

કે. સ્વર્ગની શોધને આજે પોતાના માટીના પ્રદીપથી વિચ્છિન્ન થઈને સ્વર્ગના શોધની બની રહી છે. માનવી સ્વામિત્વથી દુર થઈને એ પોતાના સ્વામિત્વથી પણ દુર થઈ ગયું છે. એને માટે આ સળ જુલાઈ જવાથી પણ વધારે આકરી સળ છે. દેવલોકે પોતાને અતી નિર્મળ રાખવા માટે પોતાની શુચિતાના ઉચ્ચ ખ્યાલોથી પોતાને જ બંધનમાં નાખ્યા છે. આજે દુર્ગમ ખ્યાલોને તોડી અંધારી ધારા ની જેમ મસિન મૃત્યુ લોકમાં એને પ્રવાહીત કરવાથી જ એમનું બંધન તુટી જશે. આ યુક્તીના દરવાજા ખોલવાને માટે જ આજે મારું મન અધીર અને ચીંતીત થઈ ગયું છે. હું સ્વર્ગને ખલાસ થવા નહીં દઉં— બૃહરપતિ! મલીનની સાથે, પતિતની સાથે, અગ્નીની સાથે, દુઃખીઓની સાથે, એને એક મોકમાં ભેગું કરી દેવું પડશે.

બૃ:—એને માટે આપ શું કરવા માગો છો?

હૃ:—હું પૃથ્વી પર જઈશ.

બૃ:—આ જવાનો રસ્તો જ તો નથી રહ્યો એનું જ તો આ રૂઠું છે.

હૃ:—દેવતાના રૂપમાં ન જઈ શકાય, પણ માનવ દેહ ધરી જન્મ લઈશ. નક્ષત્ર-નેવી રીતે તુટીને પોતાના આકાશના પ્રકાશને આકાશમાં વિલીન કરી માટી બની પૃથ્વીની માટી સાથે આલોગન કરે છે તેવી જ રીતે હું પણ પૃથ્વી પર જઈશ.

બૃ:—તમે જન્મ લો એવું ઉચ્ચ કુળ હવે પૃથ્વી પર છેલ્લે ક્યાં?

કા:—વૈશ્ય આજ કાલ રાજા છે, ક્ષત્રિય વૈશ્યોની નોકરી કરી લડાઈ કરે છે. બ્રાહ્મણ આજકાલ વૈશ્યોના ઠાસ થયા છે.

હૃ:—ક્યાં જન્મ લેવું એ મારી ઇચ્છા પર નિર્ભર નથી. જે મને આકર્ષીત કરશે ત્યાં જ મારું રથાન હશે.

બૃ:—આપ હૃદ છે એ સ્મૃતી ઠેવી રીતે—

હૃ:—એ સ્મૃતીને લોપીને હું મૃત્યુ લોક વાસી બની મૃત્યુ લોકની સાધના કરી શકીશ.

કા:—આટલા દિવસો પૃથ્વીનું અસ્તિત્વ જુલાઈ જાયું હતું, આજે આપની વાતોથી અચાનક મન બહાકુળ થઈ ઉઠ્યું છે. એ કુંશાંગી સ્વામ ધરતી સુધી જ સુધીરતનો માર્ગ પકડી સ્વર્ગ તરફ ફેરી ઉતરુ કે પ્રદીપથી જોઈ રહ્યો છે? એ બયબીતનો ભય મોટાડવા માં કેવો આનંદ છે? એ બયબીતાના મનમાં આશાનો સંચાર કરવો કેટલા બોરવની વાત છે? એ અંધકાંત-મણ્ડીપરીટીની નિલાંબરી સુંદરી ફેરી રીતે તે સુલી મધ્યે કે એ રાણી છે? એને ફેરી યાદ દેવડાવવું પડશે કે એ દેવતાની સાધનાનું અણુભાલ બંધન છે, એ સ્વર્ગની ચિર પ્રિયા છે.

હૃ:—હું ત્યાં જઈ તેમ ક્ષીણ પવનમાં એ વાતની મધ પ્રચારીશ કે, એના વિરહથી સ્વર્ગનો અમૃતને સ્વાદ ચાલ્યો ગયો છે એટલે કે, નંદનબનના પારિણતક મ્થાન છે. એને ધેરીને પહેલો સમુદ્ર એજ સ્વર્ગ ના આસુ છે, એના એ વિરહમાનને મૃત્યુ લોકમાં ચીર સ્માઈ કરી યુક્ત છે.

કા:—દેવરાજ જો રળ આપો તો અમે પણ આપ સાથે મૃત્યુ લોકમાં આવીએ!

બૃ:—ત્યાં જઈ મૃત્યુના ધુલકાંથી અમૃતની ન્યોત એકવાર જોઈ આવીએ.

કા:—ગોકુણની લક્ષ્મી પોતાના માટીના ધરમાં શેલ નિત નવી લીલા આ કરતી ફેરે છે, આપણે એનાથી કેમ વંચીત રહીએ? હું હવે સમજાય ગયો છું કે પૃથ્વીને મારી દરકાર છે, હું પૃથ્વી પર નથી, ત્યારે જ તો માનવો નિહળ થઈ ધર્મ માટે નહીં, પણ સ્વાર્થ માટે યુદ્ધ કરે છે.

બૃ:—અને હું નથી તેથી જ તો માનવ ક્રમત બ્યવહાર માટે જ જાનની સાધના કરે છે યુક્તી માટે નહીં.

હૃ:—તમે બધા ત્યાં આવો તેના જ ઉપાય માટે હું ત્યાં જઈ છું—અમ્ય થતાં જ તમે બધા પાકેલા ફળની જેમ પોતાની મીઠાસના બારે સહજ રીતે જ મૃત્યુ લોકમાં અવતરશે. ત્યાં સુધી રાહ જોલો.

કા:—ક્યારે જણાશે કે આપની સાધના સફળ થઈ?

બૃ:—શું જે કાંઈ જાનું રહેશે? ન્યારે જ્ય નાદથી સ્વર્ગ ડોલવા લાગશે ત્યારે સમજી લઈશું કે—

હૃ:—નહીં શરૂદેવ, જ્યનાદ નહીં યાય. સ્વર્ગની આંખોમાંથી ન્યારે કશાના આસું સરે ત્યારે જાણીએ કે પૃથ્વી પર મારો જન્મ સામંત થયો છે.

કા:—ત્યાં સુધી શું ખમર પણ નહીં પડે કે ત્યાંની ધુળમાં તમે ક્યાં છુપાવેલા છો?

બૃ:—આ આંખ મીચોણી રમવા માં જ તો પૃથ્વીનો રસ છે. એ મધ્ય ત્યાં મરીખીના વેશમાં દેખાય છે, શકતી, ત્યાં નિર્બંધના હાથમાં ઉઠે છે, વીર્ષ ત્યાં પરાજીતની માટી નિજે પોતાના વિન્ય સ્તંબનો પાયો રમે છે, સંભવ ત્યાં અસંભવની વચ્ચે ધર કરી રહ્યું છે. જે પૃથ્વી પર પ્રદીપોચર થાય છે તેને માનવું એ જુલ છે, જે નથી દેખાતું તેની ઉપર જ ચિરકાળ સુધી શ્રદ્ધા રાખવો પડશે.

કા:—પરંતુ સુરરાજ, આપના લલાટની ચિરોભવલ ન્યોતી આજે મ્થાન કેમ થઈ ગઈ છે?

બૃ:—મૃત્યુલોકમાં જવાના છે તેના બોરવની પ્રબાધી દીપમાન યાય.

હૃ:—દેવશુક, જન્મની જે પ્રસન્ન વેદના છે, એ વેદના મને હમણાથી પીડી રહી છે. આજ હું દુઃખને

મળવા જવું હું. એનો પુકાર મારા મનને ખેંચે છે. શિવ સાથે સતીને જન્મ વિરહ થયો, સ્વર્ગના આનંદ સાથે તેવીજ રીતે પૃથ્વીની વ્યથાને વિરહ થયો છે, એજ વિરહનું દુઃખ આને ધણે દીવસે મારા મનમાં અંકુરીત થાય છે. હું જવું છું, એજ વ્યથાને મારા હૃદય પર ઉપાડવા, પ્રેમના અમૃતથી એજ વ્યથાને હું સોભાગ્યવતી કરીશ, મને વીદાય આપો.

કા :—મહેન્દ્ર અમારે માટે પશુ માત્ર જનાવી દો. અમે ત્યાંજ આવી તમને મળશું. સ્વર્ગ આને દુઃખના અભિમાન માટે કૃચ બલે કરે.

ખુ :—અમે માર્ગની સોધમાં છીએ દેવરાજ. સ્વર્ગથી બહાર જવાનો માર્ગ કરીદો, નહીં તો અમારી મુક્તી નથી.

કા :—વહારે ધાવ ! દેવરાજ !!! વહારે ધાવ !!! સ્વર્ગના બંધનથી અમને મુક્ત કરો—મૃત્યુની વચ્ચેથીજ અમારા માર્ગની રચના કરો.

ખુ :—તમે સ્વર્ગ રાજ છો, આજ તમે સ્વર્ગનો અધિકાર વિદારી બતાવી દો કે સ્વર્ગ પૃથ્વીનું છે.

કા :—જેઓએ સ્વર્ગની કામનાથી પૃથ્વીને તણ દેવાની સાધના કરી હતી, તેઓને આપણે હમેશા ફરી પૃથ્વી પર મોકલ્યા છે. આજે સ્વર્ગે પશુ એજ માર્ગે જવાનું છે.

ઈ :—એજ અડચણોમાંથી મુક્તીને પહેચવાનો માર્ગ—

ખુ :—જે મુક્તી પોતાનાજ આનંદ માં ચિરદીનોથી અડચણો સાથે સંઘામ કરી રહી છે.

ભારે ભપકા છોડવા પ્રધાનેને નહેરું સુચન

વડા પ્રધાન શ્રી નહેરૂએ અમેરીકી પ્રમુખ આઇઝન હોવરનો દાખલો ટાંકી જણાવ્યું કે પ્રધાનોએ રાષ્ટ્રધ્વજનો ઉપયોગ કરવામાં આઇઝનહોવરને અનુસરવું જોઇએ. આઇઝનહોવર રાષ્ટ્રધ્વજ પ્રસંગોપાત જ વાપરે છે. આપણા પ્રધાનોએ કાજ સમારંભો પ્રસંગે જ તે વાપરવો જોઇએ. તે સત્તાના પ્રતિક તરીકે નહીં પરંતુ જરૂર પડે રસ્તા પર ઝડપથી માર્ગ મળે તે માટે.

નાયબ પ્રધાનો રાષ્ટ્રધ્વજ વાપરે તે સામે શ્રી નહેરૂએ સખત અણગમો વ્યક્ત કર્યો હતો. જનતા ઉસ્કેરાઇ બંધ તેવા ભારે ભપકા છોડવા શ્રી નહેરૂએ પ્રધાનેને સલાહ આપી છે. બહુ જરૂરી અને સરકારી કામ ન હોય તો રેલવે સહુન નહી વાપરવા પ્રધાનેને શ્રી નહેરૂએ જણાવ્યું છે. પંત પ્રધાનો તરીકે પોતાની સાથે રંમહેરંગી મધવેશમાં સળજ થયેલા જમાદાર અને પટાવાળા ફેરવે તે સામે શ્રી નહેરૂએ અણગમો વ્યક્ત કર્યો હતો.

શ્રી નહેરૂએ પોતાના આ વીચારો કેન્દ્રિય પ્રધાનેને લખીને મોકલ્યા છે. રાજ્યોના મુખ્ય પ્રધાનેને પશુ આ વીચારોથી માહિતગાર કરાયા છે.

હીંદ માટે આફ્રિકન મત

હિંદમાં પાંચ વરસ માટે અભ્યાસ કરી પાછા ફરેલા નવરોખીના આફ્રિકન વિદ્યાર્થીએ હીંદ માટે બોલતાં જણાવ્યું હતું કે, જે દેશોને ક્યુબાવા દેશો માટે અને તેની પ્રજા માટે સહાનુભૂતી છે તેવા દેશોમાંનો હીંદ એક દેશ છે.

જે તમને, હીંદના વડા પ્રધાન જવાહરલાલજી સાથે બોલવાનો મોકો મળે તો તરતજ તમને જણાશે કે તમે એક એવા માણસ સાથે વાતો કરો છો કે જેના દીલમાં કષ્ટા બેરી છે અને ઉચ સમાજથી તે ગામડાના ગામડીયા સુધી પ્રત્યેકના દીલ જેને છુટા છે તેવા તે માનવી છે.

દક્ષિણ આફ્રિકા સામે ભારતનો અસહકાર બંધ કરવાની હકલ

(પહેલાં પાનાનું અનુસંધાન)

દર્શાવવા માટે આ પત્રકું લેવામાં આવ્યું હોય, તો આજે હીંદ યુનોમાં વિરોધ દર્શાવીજ રહ્યું છે. હીંદ દક્ષિણ આફ્રિકામાંથી પોતાના એલચીને ખસેડી લીધો એ બહુજ ખોટું કહેવાય. હીંદને જે આ સવાલનો ઉકેલ મીત્રતાથી કરવો હોય તો એ આવશ્યક છે કે તેઓ એક ખીળના દેશમાં એલચીઓ રાખે અને એ દ્વારા સુલેહના પગલાંના પ્રયત્નો કરે. આમાંજ હીંદને અને દક્ષિણ આફ્રિકાને ફાયદો છે. હીંદમાં દક્ષિણ આફ્રિકાના એલચી

ને હોય તો કદાચ દક્ષિણ આફ્રિકાની સરકાર, હીંદના સવાલને સમજવા વધુ પ્રયત્ન કરે. આજે હીંદુસ્તાન નહેરૂની દોરવણી નીચે છે અને એનું દીલ બહોળું હોયું જોઇએ. તેથી અસહકાર ના આ પગલાંઓ પાછા ખેંચાઇ લેવાવવા જોઇએ અને એક ખીળના દેશોમાં એલચી મોકલવાના પ્રયાસ થવા જોઇએ, તો એક મહાન પગલું મણાશે. એથી હીંદ માન વધશે અને જે દક્ષિણ આફ્રિકાને તે સ્વીકાર નહીં કરે તો દક્ષિણ આફ્રિકા જ ફુનીયાની નજરમાં દલક પડશે. આવનારી વડા પ્રધાનોની કેન્દ્રનસમાં હીંદને પોતાની નીતી બદલવાનો સારો મોકો છે. આ કેન્દ્રનસમાં આ સવાલ ખુલી રીતે નહીં તો ખાનગી રીતે જરૂર ચર્ચામાં આવે.

દરજીની દુકાન ભાડે આપવાની છે

દરજીની દુકાન ઘર સાથે—એ ઓરડા અને રસોડું—વેપારી લત ના મધ્ય ભાગમાં ભાડે આપવાની છે.

મળો યા લખો :

HAJEE SILK STORE

Box 225 — Bethal — Tvl.

Phone : 72.

બુકડીખોંચ, ઇનકમ ટેક્સ રીટર્નસ, લાઇસેન્સીંગ, રેવન્યુ ક્લીયરન્સ અને ઇનસ્પેરન્સ માટે મળો :

આર. વીકલ

૧૨ બાકલી આર્કેડ, ૩૮ માર્કેટ રોડ, કોરવર ડાયગોનલ અને માર્કેટ રોડ, ભેદાનીસબર્મ, ફોન ૩૩-૧૬૫૪.

નહેરૂને મીલકતના વારસદાર ઠરાવનાર પાકીસ્તાની નાગરીક

આ ત્રીસ વર્ષના પાકીસ્તાની નાગરીક મુશરફ હુસેને તેમના વીલ માં ભારતના વડા પ્રધાન શ્રી. જવાહરલાલ નહેરૂને તેમની દસ લાખની મીલકતના વારસદાર ઠરાવી એનો ઉપયોગ ભારત ને પાકીસ્તાન વચ્ચે બંધુભાવ વધારવામાં કરવાનું જણાવ્યું છે.

આ પાકીસ્તાનીએ પાકીસ્તાનના વડા પ્રધાન જનાન હુસેન મુહરાવદીને પોતાની મીલકત શ્રી નહેરૂને સોંપી દેવાની વિનંતી કરી છે અને આ મિલકત મેળવી લેવાની વિનંતી સાથે એ પતની નકલ શ્રી નહેરૂ પર પશુ પાઠવી છે.

તેમનાં વીલમાં જણાવ્યા મુજબ એ પહેલી દેશો વચ્ચે મેત્રીત્વ સંબંધો બાંધવામાં મીરજા-સુદરાવદી ટોળીના જે માંધીછતી છવન કયા અમે આપીએ છીએ તનું નાનું પુસ્તક ઇંગ્લીશમાં અમારી પાસે વેચાણ માટે આવી મળ્યું છે. ચિત્રો સાથેના આ પુસ્તકની કીમત :

- કાચું પુસ્તક ૨-૬
- પાકું પુસ્તક ૩-૦

પોસ્ટેજ સાથે.

'Indian Opinion', P. Bag, Durban, Natal.

કૃત્યોથી, નિષ્ફળતા મળવાથી તેમણે માણપરથી કુદીને આત્મહત્યાનો પંથ લીધો હતો.

મુશરફ હુસેન પશ્ચિમ પાકિસ્તાનમાં આવેલ ગ્રીન હોટેલના માલિક હતા તે તેમની કુલ મીલકત ૨૦ લાખ રૂપીયા ની હોવાનું જણાવ્યું છે.

શ્રી સુરત હીંદુ એસોસીએશન વાર્ષિક જનરલ મીટીંગ

ઉપરોક્ત સંસ્થાના સર્વે મેમ્બરોને ખબર આપવામાં આવે છે કે સંસ્થાની વાર્ષિક જનરલ મીટીંગ સ્વીકાર તા. ૧૬મી જુન ૧૯૫૭ના રોજે બપોરે ૨-૩૦ વાગ્યે ૧૨૭ વીક્ટોરીયા સ્ટ્રીટ વાળા હોલમાં મળશે તે પ્રસંગે સર્વે ને વખતસર હાજર રહેવા વિનંતી છે. કાર્યક્રમ : (૧) મીનીટસ, (૨) મંત્રી નો રીપોર્ટ, (૩) ખબરનારો રીપોર્ટ, (૪) હોદ્દાદારોની ચુંટણી, (૫) પરચુરણ.

ગોવનલાલ મણિલાલ પ્રમુખ
નારણલાલ કે. મીસ્ત્રી મંત્રી
આર. એમ. દેશાઇ મા. મંત્રી
એન. પી. હરજોવન ખબરનારો

સામાજિક ખબરો

ટ્રાંસવાલ હોંદુ સામાજિક પરિષદ

સ્વાગત-પ્રચુખ્ત બાપણુ

તા. ૩૧ મે ૧૯૫૭ના રોજ જ્ઞેહાનીસખર્મના અંધી ડાહમાં શરૂ થયેલી શ્રી ટ્રાંસવાલ હોંદુ સામાજિક પરિષદના સ્વાગત પ્રચુખ્ત શ્રી બીખાબાઈ ઉઠાબાઈ ભારતરે પ્રતિનિધિઓનો સત્કાર કરતાં નીચે પ્રમાણે પ્રવચન કર્યું હતું :

નિશાળ આફ્રિકા ખંડની દક્ષિણે વસેલી આ સુવર્ણ નગરી જ્ઞેહાનીસ ખર્મમાં આપ સૌનો ભાવભાવોનો સત્કાર કરતાં મને અતિ આનંદ થાય છે...

...સાડા સાતસો વર્ષ સુધી હોંદમાં પરદેશી રાજ્યનો અમલ રહ્યો એ પડતીના વખતમાં જેમ "નબળી ચાપ ને બગાઇએ વળગે" તેમ અનેક કુશ્લીઓ અને અવયુઓ ભારતીઓને વળગ્યા, નેનાથી સત્ય, અહીંસા, પ્રેમ, સંયમ, દયા ઇત્યાદિથી અચુલ્પ આધ્યાત્મિક ધન વારસામાં મળ્યું હતું તેનો ધીમે ધીમે નાશ થતો ગયો અને વધારે ને વધારે કામ, કોષ, લોભ, મોહ અને મદમાં કસાતા રહ્યા. આ અવયુઓથી હોંદ હેરાન થઇ રહ્યું છે. વિનય, વિવેક, મહાન-મર્પાદાની જગ્યાએ તોહાઇ, અને સ્વછંપતા જોવામાં આવે છે. આવા દુષણો જોઇને રાષ્ટ્રપિતા મહાત્મા ગાંધીજીને ખારે દુઃખ થતું. સ્વરાજ મળ્યા છતાં તેમને આનંદ થયો ન હતો. સ્વરાજ યયું પણ રામરાજ્ય ન ચાપ ત્યાં સુધી સુખ નથી, એમ તેઓ વારંવાર પોકારીને કહેતા. રામરાજ્યનો અર્થ, સત્ય, અહીંસા, પ્રેમ ન્યાય, સમાનતા, સંયમ, સંમાન ઇત્યાદિ રૂપી સદૃશ્યોથી રાજવહીવટ, તેમજ વેપાર અને સામાજિક વહેવારો ચલાવવા જોઇએ એવો ચાપ છે. રાષ્ટ્ર નેતાઓ એવો રાજવહી વટ કરવા મથી રહ્યા છે. વેપારીઓએ પ્રમાણિકપણે ધંધો કરવો જોઇએ અને સામાજિક આગેવાનોએ સામાજિક વ્યવહારમાંથી ખોટા રિવાજ અને કુશ્લીઓ કાઢી નાખી સાદાઈ, સમાનતા, સંયમ, સદાચાર વગેરે દાખલ કરવાં જોઇએ. હોંદમાં હમણા સંત વિનોબાજી અને કેદરનાથજી જેવ કામ કરી રહ્યા છે. દેશ વિશાળ છે અને અનિષ્ટો પ્રુખ હોંડાં ઉતરેલાં છે, તેથી આપણે સૌ નેટલું યજ શકે એટલું આપણા ધરથી શરૂ કરીએ.

ઉપર રહેવા માટે શ્રીમંતોને પચ્ચે ચાલવાની એમને ફરજ પડે છે, શાશ્વા વિચારકો આ હકીકત સમજે છે તેથી તેઓ શ્રીમંતોને સંયમ રાખવા અને સાદાઈથી પોતાનો વહેવાર જોલવા વિનવે છે. આ વિશે આ પરીષદ ચર્ચા કરી માર્ગ નક્કી કરશે.

તન, શુદ્ધિ અને ધન, ભવસામરતરી સુકિત મેળવી લેવા માટેના સર્વોત્તમ સાધનો મનુષ્યોને ધરે આપ્યા છે. એ સંપત્તિ દુશ્કેટમાં મળેલી છે. પ્રભુને જે પ્રિય છે તેવાં પરમાર્થ કાર્યોમાંજ તે વપરાવવી જોઇએ. ભોજ વિલાસમાં કે માન મોટાઈ મેળવવામાં ખર્ચો નાખીએ તે દુર્વ્યય કહેવાય. તેનાથી આત્માને લાભ થતો નથી. અને દેહ દુર્બળ બની જાય છે માટેજ શાશ્વા મનુષ્યો પોતાની સત્તામાં આ સંપત્તિઓ હોય છે ત્યાં સુધીમાં તેનો સહઉપયોગ કરી લેવાનું ઉચિત માને છે. એ હેતુથી તેનું ચોક્કસ માર્ગ દર્શન આપતો એક દરાવ આ પરિષદ માં રજુ થવાનો છે. મોટા વરામાં વપરાતો વૈસો બચાવી એ રીતે વાપરશે તે તેથી સર્વોદયની સાત્વિક ભાવના કળશે અને સર્વનું કલ્યાણ થશે.

આપણી પ્રાર્થનાઓ, બાળકોળવણી, પોષાક ભાષા વગેરેમાં પ્રાંત અને રાજી પ્રમાણેના ભેદો છે તેમાં પણ બને એટલી એકરાગતા આવે એ જરૂરનું છે. આ પરીષદમાં તેની પણ વિચારણા કરવામાં આવનાર છે જ. દરાવો પાસ કરવાથીજ કામ નહી પડે તેનો આપસક અમલ કરશે એવી આશા રાખું છું. દરાવો તે લખબગ દરેક રાજીએ કરેલાજ છે. તેની થોડી અસર પડેલી પણ જોવામાં આવે છે, પરંતુ લાંબા વખતથી પોષણ પાત્રી દ્રઢ થયેલી કુશ્લીઓ, આમ સહેલાઈ થી નાણુદ ચાપ એમ નથી. મારા નશીએ જ્ઞેહાનીસખર્મમાં મહિલા મંડળ ની બહેનોએ એ દિશામાં શુભ પ્રયાસ આહ્વેયો છેજ. અંતમાં સર્વોનો સત્કાર કરી આભાર માનું છું.

...આપણી ધર્મ ક્રીવા અને ધાર્મિક રીત રિવાજોમાં પણ કેટલાક આડંબર જોવામાં આવે છે એ બધું મોટા થવાના ખોટા મોહમાં પડી દેખા દેખાથી યાય છે. શ્રીમંતો પૈસાથી ખેલ ખેલે છે, પરંતુ મરીઓ દેવાની ચક્રવૃદ્ધ ચક્રીમાં પીસાઇ જાય છે. સમાજમાં સાથે અને સમાન દરજ્જા

લગ્ન
 જ્ઞેરોના શ્રી છોટાલાલ દુધીરભાઈ પરમારના પુત્રી શ્રીમતી હસમુખબેરી ના લગ્ન શુભવારોના શ્રી ચુલાલભાઈ લક્ષ્મીભાઈ માંપાનેરના પુત્ર શ્રી કરસન દાસ સાથે તા. ૨૬મી મેના જ્ઞેરોમાં થયા હતા.

બીનોનીના શ્રી પરબુભાઈ ઇન્દારામ ના પુત્રી શ્રીમતી બલીતા બેનના લગ્ન ટરશીન્ટનના શ્રીયુત મનભાઈ હરીભાઈ ના પુત્ર શ્રી બચુભાઈ સાથે બીનોની માં આવેલા ડેની સોસીયલ સેન્ટર હોલ માં તા. ૧૯-૫-૫૭નાં રવિવારના દિવસે થયા હતાં. આ શુભ લગ્ન પ્રસંગે હાજર રહેલા સ્નેહીઓએ નવદંપતિને દિર્ઘાયું બક્ષી હતી. શ્રી પરબુભાઈ ઇન્દારામ આ મંગલ પ્રસંગે શુભેચ્છા મોકલવા બહુ સર્વોનો આ પત્રદારા આભાર માને છે. તે પ્રસંગે તેમની તરફથી સંસ્થાએ દાન કરવા માં આવ્યું હતું.

લેટ
 વલભભાઈ હીરાભાઈ (કુમરસ ડોપ) ૧૦-૬; મનલાલ શુલાભાઈ (જી'બર્મ) ૧૦-૬; શ્રી રણજીભાઈ કરસનજી (હુ. ચાટ) પુત્ર લગ્નની ખુશાલીમાં ૨-૨-૦; કનજીભાઈ નાના (સ્પ્રીંગ્સ) જુદી જુદી સંસ્થાએ દાન કર્યું હતું.

નવીન પુસ્તકો દેશથી આવી ગયા છે

પ્રાચીન યત કથાઓ	૬	૬
અધીક માસની કથા આરતી સાથે	૨	૯
સોળ સોમવારની કથા	૨	૯
સત્ય નારાયણજીની કથા	૨	૯
આરતી સંગ્રહ	૧	૩
હનુમાન આલીસા	૧	૩
દાન ગાંધીની વહયઃ તથા લીલા ધણુ	૧	૩
શિવ સહસ્ર નામાવલી	૧	૩
જમાનાની ઇલક. શાયદા	૫	૩
શાહજાદી કાશમીરા. શાયદા	૫	૩
પ્રેમલુ પરિણામ (મહેતા)	૭	૬
નવીન વાંચવા લાયક ડીડકટીક વાર્તા	૧	૬
આનંદ મેગઝીન	૧	૩
વિશ્વ વિજ્ઞાન	૧	૬

પોસ્ટેજ માફ. તરત મંગાવો :

BHARAT
MUSIC SALOON & BOOK-SELLERS
 Corner Grey St., & Lorne Street
 286 Grey Street, Phone 26070.
 D u r b a n.

ગાંધી સાહિત્ય

દ. આ. નો ઈતિહાસ		૭	૩
મહાદેવ દેસાઈનું જીવન ચરીત્ર		૨	૩
મહાદેવ દેસાઈની ડાયરી	ભા. ૧	૧૦	૦
" " "	ભા. ૨	૧૨	૦
" " "	ભા. ૩	૧૧	૧
" " "	ભા. ૪	૮	૦
" " "	ભા. ૫	૧૧	૦
બાપુની કાશ્મીરવાસની કાલાશ્પી		૧૫	૦
ક્રસ્ત લીખીત હાંદિ સ્વરાજ્ય		૪	૦
આત્મ કથા (ગાંધીજી)		૭	૧
ગાંધીજીની સંક્ષીપ્ત આત્મ કથા		૨	૧
બાપુની કાંપી (કાંકા કાલેલકર)		૩	૦
બાપુની પ્રસાદી		૫	૦
ગાંધીજી અને સામ્રાજ્યવાદ (બી. મશાયાલા)		૩	૦
નીતી નાશને આગે (ગાંધીજી)		૨	૦
અનાસક્તી યોગ (ગાંધીજીએ ગીતાજીનો કરેલો અનુવાદ)		૧	૧
ધર્મોત્તમા જોખલો (ગાંધીજી)		૧	૧
આત્મક ભાવનાવહી		૧	૦
હાંદિનો કોખી ત્રીકોણ (મિત્રવાદ વિશે લખેલું)		૧	૦
આશીર્વાદની ચાવી		૧	૧
કો'બ કે'મિ એપ સાહસથી ભરપુર ભાગ વાતા		૩	૦

મળવાનું ઠેકાણું : આ ઝોડીસ.

'Indian Opinion' P. Bag., Durban, Natal.

નવલ કથાઓ

સારા સારા લેખકોનું સુંદર સાહિત્ય

નવલીકાઓ (મિયાણી)	૧	૧
સોરઠી ગાથા	૧	૧
મેઘ ખીંટુ	૭	૦
ઉભી વાંટ	૮	૧
ઉન્નયન	૭	૦
હલાની સહચરી	૫	૦
સાહીરોનો સંદેશ (આચર લેન્ડના સાહીર)	૪	૦
સોનેરી છાયા	૧૦	૦
છાયા પ્રકાશ	૧૩	૧

૨. મ. દેસાઈ કૃત

દિવડી	૧૨	૦
માનવી ખંડીયેરો (એક રક્ત પિત્તીની આત્મ કથા)	૧	૦
લોક ભાગવત (નાનાભાઈ, ભદ્રે કૃત) શ્રીમદ્ભાગવતની કથાઓ	૧૧	૦
ક્રીમીયાબારો (૧૮ મહાન નરનારીઓનો ઢૂંક પરીચય)		
યશોધર મહેતા	૧	૦
યુક્ત પંખી	૮	૦

મળવાનું ઠેકાણું આ ઝોડીસ.

'Indian Opinion'
P. Bag, — DURBAN.

બીજાં કેટલાંક પુસ્તકો

ઈશકની ખુશી (નવલ કથા)		૧	૦
સાહીરોનો સંદેશ		૪	૦
મર બંધિમાં		૪	૦
મેઘધનુષ્ય		૭	૧
સુધ ચાશ્વર (જીવન ચરીત્ર)		૫	૦
વૃત્તન રસિયામાં રોશીયું		૩	૧
સોલેહીસની સફર		૨	૧
જીવતા તહેવારો (કા. કાલેલકર)		૫	૦
હયાવાસ્ય (વિનોબા)		૧	૧
સ્થિતપ્રજ્ઞ દર્શન		૪	૦
ગીતા પ્રવચનો		૩	૦
મધુકર		૪	૧
જીવન દ્રષ્ટિ		૩	૧
સત્યના પ્રયોગો-આત્મ કથા (ગાંધીજી)		૭	૧
દીલ્હી રાજરી		૭	૧
રામનામ		૨	૦
બાપુ મારી મા (મદુબેન)		૧	૧
મહાદેવસાહની ડાયરી (પાંચ ભાગ.)	૨	૧૮	૩
સુભવાદ વિદ્યાપીઠનો ભેટણી શાય	૧	૨	૧
મહાદેવસાહનું પુર્વ ચરિત્ર	૨	૨	૩
માનવી ખંડેરો (કાલેલકર)	૧	૦	૦
ન્યાયક ધર્મ ભાવના (ગાંધીજી)	૧	૦	૦

Obtainable from:
'INDIAN OPINION', P. Bag, Durban.

વાંચવા લાયક સાહિત્ય

ગો સેવા (ગાંધીજી)	૨	૦
ગીતા બાધ (ગાંધીજી)	૧	૦
બા બાપુની શીળી છાયામાં (મદુ ગાંધી)	૪	૧
મધુકર (વિનોબા)	૫	૧
લામ સુતિ અને બીજા લેખો (ગાંધીજી)	૧	૦
સારે કરીશું શું (કાલેલકર)	૪	૧
ન્યાયક ધર્મ ભાવના (ગાંધીજી)	૧	૦
દાશબંધી (કુમારચંપા)	૧	૩
આત્મસાંતી દીવાલો (કાલેલકર)	૧	૩
કન્યાને પત્રો ન. પરીખ (તાજવચમાં પ્રવેશની બાળાઓ માટે)	૨	૧
મરકુન (મ. ત્રીકમજી કાચરોળી માટે)	૨	૦
ગાંધીજી (બાળકો માટે ચરીત્ર)	૧	૧
વિશ્વસાંતી કાવ્ય (ક. ભેશી.)	૧	૦
બનોને (રા. અમૃતકોર)	૧	૦
હાંદી રાષ્ટ્રીય મ. સ.નું બંધારણ	૧	૦
આત્મ રચના બુ. દવે.	૮	૦
દીલ્હી રાજરી (ગાંધીજી)	૭	૧

મળવાનું ઠેકાણું

'INDIAN OPINION'
Private Bag, Durban.

Jethalal's Mithai House

and

Vegetarian Caffetaria

86 Queen Street, Durban.

Telephone : 27780 — P. O. Box 2043.

Tel. Address: "SWEETMEATS"

અમારે ત્યાંથી બધી જાતની ચોખ્ખા ઘીની બનાવેલી શુદ્ધ મીઠાઈ મળી શકશે.

આખો દિવસ વેલ્ટેરીઅન ભોજન મળી શકશે.

લગ્ન પ્રસંગે તેમજ પાર્ટીઓ માટે જમણુની સગવડ કરી આપવામાં આવશે.

હોલ શુભ પ્રસંગે ભાટે મળી શકશે.

બોર્ડીંગ અને લોહંગની સગવડ

કાયમી બોર્ડરને ખાસ પસંદગી આપવામાં આવશે. વિદ્યાર્થીઓ અને શિક્ષકોને વધુ પસંદગી આપવામાં આવશે. હાલમાં તો માત્ર પુરૂષ વર્ગને જ લેવામાં આવશે. ઓરડાઓમાં નહુ અને આધુનિક ઢબનું ફરનીચર રાખવામાં આવેલું છે. દેશમાં જતાં અમર તો દેશમાંથી આવતા ઉતાડાઓ માટે કુટુંબને રહેવા માટે રહેવાની તેમજ ખાવાની સગવડ કરી આપવામાં આવશે.

અમે દેશી સેવરધની સોપારી સેકેલી, અને કાચી તેમજ ઘાણુની દાળ, ખારેક, પસ્તા, અને ચારોલી, વિગેરે રાખીએ છીએ.

ઘરનું આંગ્રેલું અથાણું અને સારી જાતના પાપડ હંમેશાં તૈયાર હોય છે.

ઓર્ડરથી શિખંડ અને દુધપાક બનાવી આપવામાં આવશે.

પ્રાઈસ લીસ્ટ માટે લખો.